

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Історія

«Наша зелена Буковина одягнула святковий одяг»

СТОР. 4—7

Випробування надією

Нехай біль переросте в радість

СТОР. 8

Екологія

Чи виживе річечка в центрі Луцька?

СТОР. 14

№ 146 (4896) СУБОТА, 7 СЕРПНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР

Вимагають скасувати наказ про звільнення ректора

Із колективним листом до Президента, Прем'єр-міністра та Голови Верховної Ради України звернулися професори Донецького національного університету, лауреати Державної премії України, заслужені працівники освіти, заслужені працівники науки і техніки. Автори звернення просять скасувати указ про звільнення з посади ректора університету Володимира Шевченка. **Як повідомляв «Голос України»**, керівника найбільшого донецького вузу звільнено несподівано у зв'язку із завершенням терміну контракту. Причини незадоволення ректором міністр освіти і науки Дмитро Табачник, який приїздив до Донецька і зустрічався із колективом університету, не пояснив.

СТОР. 10

Київські бювети зроблять платними

Слідом за подорожчанням газу, а отже — теплопостачання й гарячої води, у столиці вирішили заробити ще й на бюветах. За словами заступника міського голови Олександра Мазурчака, коштуватиме літр води з них 40—50 копійок. При цьому чиновник запевнив, що плату за воду з-під землі братимуть тільки в бюветах, які обладнають додатковими системами очищення. У КМДА планують створити підприємство з догляду за бюветами, і заради експерименту деякі з них уже найближчим часом віддадуть приватникам. Спочатку в приватні руки передадуть бювети, вода в яких, за даними СЕС Києва, не відповідає нормам. Таких близько 30—40 з 205 бюветів міста. Тим часом у фірмі, що спеціалізується на встановленні очисних систем для води, припускають, що ціна може наблизитися до гривні за літр.

Суперники для наших

Футбол. Ньон (Швейцарія). Учора тут відбулося жеребкування учасників стикових раундів єврокубків. Пропонуємо вашій увазі його результати для українських команд.

Ліга чемпіонів. «Динамо» (Україна, Київ) — «Аякс» (Нідерланди, Амстердам). Матчі 17 і 25 серпня.

Ліга Європи. «Омонія» (Кіпр) — «Металіст» (Україна, Харків). «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Лех» (Польща). «Галатасарай» (Туреччина) — «Карпати» (Україна, Львів). «Байєр» (Німеччина) — «Таврія» (Україна, Сімферополь). Матчі 19 і 26 серпня.

Їхня професія — будувати країну

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Завтра в Україні відзначатимуть День будівельника. Напередодні свята у Міністерстві регіонального розвитку та будівництва відбулося нагородження кращих представників цієї нелегкої професії.

За словами міністра Володимира Яцуби, нині в будівельному комплексі спостерігається поступове пожвавлення виробничої активності. Сьогодні в будівництві працює 60 тис. підприємств, на яких зайнято 700 тис. осіб. За даними В. Яцуби, у I півріччі 2010 року будівельні підприємства виконали робіт на суму 14,3 млрд. гривень. Найактивнішими залишаються будівельники міста Києва, Полтавської та Харківської областей.

СТОР. 3

На знімку: Київ, 73-й мостозагін із міста Миколаєва працює на зведенні Подільсько-Воскресенського мостового переходу.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Працівникам будівельної галузі України

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята — Дня будівельника України.

Будівельна галузь є однією з найважливіших та соціально значущих для розвитку і процвітання держави. Своєю працею ви забезпечуєте населення недорогим і якісним житлом, створюєте належні умови для проживання. Попри нинішні економічні негаразди й труднощі працівники галузі докладають усіх зусиль, щоб благополуччя та змістовна привабливість нашого життя визначалися все-таки неухильною тенденцією зростання. За це вам — щира вдячність і пошана людей.

Переконаний, усвідомлення своєї суспільної значимості, самовіддана праця і творчий пошук обов'язково ознаменуються вагомими здобутками на благо українського народу.

У цей святковий день зичу вам і вашим родинам миру, добра, благополуччя, міцного здоров'я і нових професійних звершень.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

ВРОЖАЙ-2010

Через стихію недоберуть зерна

Зливи з градом та сильним вітром, що пронеслись над Рівненщиною, пошкодили одинадцять тисяч гектарів зернових. На них втрати врожаю становлять тридцять відсотків. За попередніми підрахунки, аграрії зазнали збитків на п'ять мільйонів гривень. Найбільше постраждали площі з зерновими у північних районах області, а також у Рівненському, Корецькому, Гощанському та Острозькому районах, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 10-Й СТОР.

ПОДІЯ

Спека провокує застуду

Більше сорока жителів Гайсинського району на Вінниччині доставлено протягом трьох тижнів до місцевої лікарні із симптомами застуди.

Половина з них — із села Краснопілка. Дехто з хворих звернувся по допомогу до медиків у Київ, а також у райцентр Христинівка Черкаської області. Нині у Гайсинській районній лікарні перебуває учениця Краснопільської школи. За словами родичів пацієнтки, спочатку їй встановили діагноз «ангіна», тепер лікують запалення легенів.

Сільський голова Краснопілки Алюма Лабутіна каже, що симптоми захворювання у всіх були однакові — передусім висока температура, до сорока градусів. «До нас приїздили фахівці районної санепідемстанції, — продовжує сільський голова. — Брали воду з криниць, овочі, фрукти, але поки що результати не повідомили...» У всіх хворих району взяли проби на каліфорнійський грип, повідомила головний санітарний лікар Вінницької області Валентина Зайцева. На щастя, цієї недуги не виявлено. За словами В. Зайцевої, застуду провокує спека, під час якої люди масово вживають холодну воду. Тим часом жителі Краснопілки висувають свою версію: мовляв, збудник хвороби могли завезти разом із птицею, вирощуванням якої займаються у місцевому господарстві, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.** Загалом на Вінниччині, як і у згаданому Гайсинському районі, зафіксовано незначне збільшення застудних захворювань порівняно з літнім періодом минулого року.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 11-Й СТОР.

КОРОТКО

■ Росія ввела заборону на експорт зерна. Тепер Україна стала монопольним постачальником зерна із Причорноморського регіону, ціни на яке побили дворічний рекорд, **повідомляє бізнес-портал «Дело».**

■ СБУ ліквідувала конвертаційний центр, який організували двоє співробітників податкової міліції Києва.

■ У Мелітополі за хабар у 2000 доларів затримано ректора одного з вузів.

■ У Сімферополі буде відкрито єдиний дозвільний центр для спрощення процедури реєстрації підприємців.

■ У Донецьку на хабарі попався керівник підрозділу Рахункової палати.

■ Луганські міліціонери накрили гральний зал, який розташовувався в дитячому садочку.

За повідомленнями інформагентств та наших власних кореспондентів.

Через спеку кількість кишкових захворювань в Одесі збільшилася вчетверо

Голову КМДА мають обирати кияни

Так вважає переважна більшість мешканців столиці

Нинішня влада має дослухатися до думки киян та провести 31 жовтня вибори не тільки районних рад столиці, а й Київського міського голови та Київради. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради України, один з лідерів партії «Батьківщина» Микола Томенко.

Він навів дані, що згідно з результатами соцопитування «Українського демократичного кола», проведеного з 26 липня по 1 серпня 2010 року на замовлення Інституту політики, чотири п'ятих киян (79,8%) вважають, що вибори Київського міського голови доцільно провести 31 жовтня 2010 року, а не у 2012 році. Те, щоб провести вибори градоначальника столиці у 2012 році, підтримують лише 9,9% киян. До того ж 10,4% опитаних не змогли визначитись.

Переважна більшість киян (85,4%) вважає, що голову Київської міської державної адміністрації мають обирати кияни, а не призначати Президент. Протилежної думки дотримується тільки 8,4% киян. Не змогли визначитись 6,2% опитаних.

Коментуючи такі результати, М. Томенко наголосив, що влада, реалізуючи проект скасування виборів Київського міського голови та Київради 31 жовтня 2010 року, створює дві проблеми. Перша проблема, зауважив він, полягає в тому, що ініціатори перенесу виборів не заробляють авторитет у киян, як планувалося, а викликають ще більше неприйняття. М. Томенко наголосив, що значна кількість прихильників фракцій Партії регіонів, Блоку Литвина та КПУ, які проголосували за непроведення виборів в Києві, не підтримують цей підхід, а вважають, що київська влада має обиратися 31 жовтня 2010 року. Друга проблема, додав він, полягає в тому, що якщо буде реалізована ідея з проведенням виборів у Києві тільки до районних рад, то буде реалізований принцип «напівмісцевого самоврядування». «На рівні районів будуть обрані нові ради, і місцеве самоврядування на рівні районів набуде нову легітимність, натомість на міському рівні в Києві фактично буде діяти суспільно-нелегітимна влада. Команда Черновецького вже тривалий час в еміграції, а нову тимчасову владу кияни не уповноважували на її здійснення», — сказав М. Томенко. На переконання заступника глави парламенту, якщо відбудуться тільки вибори на рівні районів, то це призведе до очевидного конфлікту у разі призначення голів обласних адміністрацій, а ще більший конфлікт буде, коли відбудуться вибори міського голови та Київради, а вибори на рівні районних рад не відбудуться. «Результати досліджень спонукають владу, щоб вибори в Києві відбулися 31 жовтня 2010 року і щоб принципи формування місцевого самоврядування, зокрема, прямий характер виборів міського голови зберігався в столиці України», — сказав М. Томенко.

Вибіркова сукупність опитування репрезентує доросле населення Києва. За місцем проживання опитано 1000 респондентів віком від 18 років. Статистична похибка вибірки з вірогідністю 0,95 не перевищує +3,1%.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

40 мільярдів гривень на розвиток економіки

Ці кошти планують отримати від інвесторів на реалізацію п'яти національних проектів, до яких передбачають залучити кращих фахівців із кадрового резерву Президента України.

Президент визначив п'ять національних проектів із приблизним обсягом фінансування 40 млрд. грн., а також ще 10 перспективних напрямів, які становитимуть другу хвилю інвестиційних надходжень. Про це заявив народний депутат, керівник робочої групи з національних проектів Комітету економічних реформ Владислав Каськів на вчорашній прес-конференції в медіа-холі ІМК. «Ключовими критеріями реалізації національних проектів є їх реалістичність і швидкість виконання», — наголосив народний депутат.

«У системі державної влади буде вперше застосовано принцип проектного управління. Реалізація національних проектів гарантує залучення значного обсягу інвестицій і розвиток стратегічних напрямків економіки без використання бюджетних коштів. І це є головним принципом», — повідомив В. Каськів.

За його словами, національні проекти мають стратегічне значення для окремої галузі економіки, регіону чи вирішення соціальної проблеми. Крім того, подібні проекти мають обмежений термін реалізації (до 4 років) та чіткий обсяг фінансування (не менш як 300 млн. грн.).

До виконання національних проектів будуть залучені кращі фахівці з ринку, що переважно належать до кадрового резерву Президента України.

«Я гарантую, що в рамках реалізації національних проектів корупція буде дорівнювати нулю, адже їх реалізація відбуватиметься не за бюджетні кошти, а за участю першокласних міжнародних компаній з найвищою репутацією і за виключно прозорою схемою — від підбору людей до ухвалення управлінських рішень», — заявив В. Каськів.

Податок на доброчинність може її вбити

ОБГОВОРЮЄМО ЗАКОНОПРОЕКТ

Спостерігаю, як криза чистить лави вітчизняних меценатів. Природно, економічні труднощі, податковий тягар змушують багатьох добродійників скорочувати спонсорські витрати. До того ж недосконалість законодавства також не сприяє розвитку благодійності в Україні, скоріше, навпаки.

Новий Податковий кодекс, проект якого прийнято у першому читанні і зараз широко обговорюється, на мій погляд, не заохочує до благодійництва. А навпаки. Так, з пожертв компаній неприбутковим організаціям пропонується стягувати податок у 25%. Це заганяє благодійництво у «тінь». І досі у нас в країні будь-який благодійний внесок чи подарунок оподатковується. Мало того данина стягується не тільки з тих, хто допомагає, а й з того, кому допомагають. Так, наприклад інвалід I групи має сплатити державі 17,5% вартості інвалідного візка, який йому подарував благодійник... Найчастіше і ці витрати українські добродійники беруть на себе. А це вже на межі абсурду.

Без доброчинності в умовах кризи не обійтися, вважають у світі. Вона, звичайно, не замінить цілком державу в соціальній і культурній сфері, але закриє деякі її прогалини в цій царині. На жаль, подібні добрі справи в нашій країні меценати роблять без підтримки держави. Так, Верховна Рада України досі не схвалила законопроект, що стосується низки принципових положень благодійної й меценатської діяльності. Ми сподіваємося на прийняття цього професійного закону. Хотілось би, щоб наша держава змінила своє відношення до філантропів, підтримала добродійників цивілізованим законом, а не тільки інспекторськими перевірками з податкової. І від того насамперед виграє держава.

Дослідження Центру філантропії Університету Індіани засвідчили, що на благодійні цілі регулярно жертвують від 69 до 72 відсотків жителів США. Сьогодні це вже справжній національний рух — обсяг пожертвувань американських громадян становить 3% ВВП США. А це ще раз доводить, що за умови кризи філантропія продовжує існувати як переконання, як соціальна необхідність і людська потреба допомогти нужденним.

Наприклад, наш благодійний фонд «Обдаровані діти — майбутнє України» зараз намагається якось поліпшити стан державних бібліотек для юнацтва, дати можливість молоді отримати доступ до сучасної української художньої, наукової, енциклопедичної, довідкової книги. Ми започаткували й проводимо Всеукраїнську акцію «З книгою в серці». Зіткнулися з кількома проблемами. По-перше, з друку книг беруться величезні податки. Тому невигідно займатися цією справою. В Україні на одного співвітчизника друкується на рік по одному примірнику, тоді як у Росії — чотири. По-друге, держава майже не виділяє дотацій бібліотекам на оновлення їх фондів. Найбільший внесок торік отримала бібліотека ім. Вернадського — 49 440 гривень. Тому полиці бібліотек зараз можуть допомогти заповнити лише меценати та благодійники. Але, окрім податку на наш подарунок (бібліотеки отримують художню, наукову, енциклопедичну літературу. Всього 500 примірників), сплачуємо й вартість книг. А вона постійно збільшується.

На жаль, поки що в Україні благодійники існують, скоріше, всупереч державній політиці, яка мала б давати їм «зелене світло» для добрих справ. І все ж таки меценати сприяють розвиткові культури, освіти, медицини. І, звичайно, в полі їх зору — діти, старі, інваліди, категорії, які потребують соціального захисту. Доброчинність не може повністю замінити державну соціальну політику, але може її доповнити, особливо в умовах кризи.

Влада ПРОКАЄВА,
голова благодійного фонду «Обдаровані діти — майбутнє України».

У Криму почали дискутувати навколо кодексу

Державна податкова адміністрація АР Крим у рамках обговорення проекту Податкового кодексу проводить на півострові засідання «круглих столів» із представниками громадськості, профспілкових працівників, науковців і платників податків.

За інформацією податкової, обговорення в серпні буде проведене в Євпаторії, Феодосії, Сімферополі із запрошенням представників громадськості, у тому числі із прилеглих до цих міст селищ і районних центрів. 20 серпня в Сімферополі відбудуться загальнокримські слухання проекту Податкового кодексу України разом з органами місцевого самоврядування, представниками громадських організацій, бізнесу, наукових установ, аудиторів Криму.

У податковій адміністрації працюють телефонні «гарячі лінії». Жителі Криму можуть висловити свої пропозиції і зауваження до проекту кодексу за телефонами, а також направити їх електронною поштою.

Георгій ВЕРВЕС.

Сімферополь.

Ціна влади

Приблизно третина партій створена для... продажу

МІСЦЕВІ ВИБОРИ

Тиждень тому «Голос України» оприлюднив закон про місцеві вибори. Отже, 31 жовтня ми обиратимемо місцевих депутатів, міських, сільських і селищних голів. Однак, «стартовий пістолет» вистрелить тільки 11 вересня — за 50 днів до виборів (про початок виборчого процесу оголосить Центральна виборча комісія на своєму засіданні не пізніше, ніж за п'ять днів до його початку). За новими правилами, половину депутатів місцевої ради обиратимуть за партійними списками. Друга половина — мажоритарники. Самовисуванці можуть балотуватися лише на сільському рівні. Щоправда, у перегонах братимуть участь не блоки, а партії. Але тільки ті, які зареєстровані не пізніше, як за рік до дня виборів.

Як відомо, опозиція вважає закон неконституційним. Мало того, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко вже заявив, що до БЮТ надходить інформація, що в деяких регіонах майбутні кандидати на посаду міських голів чи в депутати за мажоритарними округами завойовують симпатії виборців пайками.

Тим часом партії вже формують свої списки, а дехто продовжує шукати спонсорів. Так, з Інтернету ще не зникли оголошення про «продаж під ключ» політичних структур. Утім, голова Дніпропетровської обласної виборчої комісії Юрій Кирпа в інтерв'ю «Голосу України» зазначив, що той, хто хотів, — уже купив. Що легко простежити за зміною назви партії.

Однак, **голова всеукраїнської партії «Нова сила» Юрій Збітнєв** поділився: «Сьогодні комплект документів ще оцінюється від 300 тисяч доларів до мільйона. До мене вже зверталися відомі політики. Але не всі розуміють, що політику і лідерство купити не можна, купити можна документи. Багато українських бізнесменів уже не носять малинових піджаків, але менталітет залишився на тому самому рівні. Вони вважають, що партія, годинник, автомобіль — такі собі атрибути успішності — мають бути в одну ціну. Але це своєрідна політична тупість».

Політичний аналітик, медіа-технолог PR-групи «Polittech» Ярослав Макітра:

— З прийняттям нового закону про місцеві вибори ситуація на ринку продажу партій кардинально змінилася. Якщо раніше кооперувалися політичні сили, які були зареєстровані більш як 365 днів тому, то нині набрали ваги і подорожчали партії, які більше року мають структури на місцях. Тому, відповідно, ціни і попит на них зросли. У багатьох, хто поспішив «оформити» партію до цього і не врахував відповідні норми (Сергій Тігіпко, Анатолій Гриценко, В'ячеслав Кириленко, Віталій Кличко, Арсеній Яценюк), виникли проблеми. Тому вони зараз у пошуках...

Посередником можуть виступати члени та лідери партій, знайомі власників. Приблизно третина партій створена для продажу. Є такі, які себе не окупили, і тепер їхні власники шукають клієнтів. Але Партія регіонів не зацікавлена в такому ребрендингу. Схоже, є негласна заборона на рівні Мін'юсту — не перереєстровувати партію. Це можна побачити на прикладі партій «Наш дім — Дніпропетровськ», «Наша Одеса» та «Кияни — передусім».

Місця в списках, якщо орієнтуватися по попередніх виборах, на рівні Києва вимірювались мільйонами доларів, а в депресивних регіонах взагалі нічого не коштували.

Голова правління Комітету виборців України Олександр Черненко:

— Осередків партій, які відповідно до нового закону можуть висувати кандидатів на посаду міського голови або депутатом міської, обласної, районної ради, не так уже й багато. Тому безпартійні кандидати шукають партійні осередки, які не мають свого кандидата, щоб фактично купити свідоцтво і печатку. Відповідно, на цьому ринку здійнявся великий ажіотаж. Як з'ясувалося, багато політичних сил існують тільки... на папері. Наприклад, за даними Міністерства юстиції, в Соціалістичній партії найбільше осередків, які можуть висувати свого кандидата в депутати або на посаду міського голови, — 16 тисяч. А у «Фронту змін» їх найменше, всього 19. Цей ажіотаж багато в чому штучний. Виникає багато посередників, які у разі успішної операції отримують десять відсотків.

Завдання безпартійних кандидатів, які балотуватимуться на посаду міського голови, — до вересня заручитися підтримкою партійної структури. Але зрозуміло: безплатно ніхто це не робитиме. Ціни всеукраїнських партій уже коливаються від двохсот тисяч доларів до півмільйона. А місцеві, обласні осередки, залежно від місць, коштують кілька десятків тисяч доларів.

Також партії здають в оренду. Наприклад, її лідер каже міському голові: «Платіть мені гроші — і вас навіть не переобиратиму, а просто висунуть вашу кандидатуру». Але це ризиковано, бо конкурент може заплатити більше. Тому краще самому володіти осередком або партією. Купівля партій не є легальною. Гроші йдуть «чорним налом». Формально переоформлюється голова осередку, тобто все робиться юридично бездоганно. Ну, а те, що платяться за це гроші... Такі українські реалії.

Сергій МЕЛЬНИК.

На листопад 2010 року заплановано виїзне засідання комітету

Дорогі будівельники! Шановні ветерани галузі!

Щиро вітаю кожного з вас із професійним святом — Днем будівельника!

Ваша професія — особлива. Ваша професія — будувати Україну. Приємно, що у своїй справі ви є професіоналами високого рівня. Це підтверджують мальовничі міста й села, численні школи й лікарні, театри й архітектурні пам'ятки, фабрики й заводи, мости й дороги, зведені вашими золотими руками.

Відрадно, що ціллю вашої роботи є не завершення чергового об'єкта, а постійний рух вперед, активна участь у зміцненні української економіки, у зростанні добробуту співвітчизників.

Разом із молодою незалежною державою ви пройшли чимало випробувань і довели, що здатні подолати будь-які труднощі і, при цьому, не втратити себе, не втратити віру, а навпаки, ще з більшим завзяттям поринути в роботу.

Від імені всіх, хто живе серед створеної вами краси, — СПАСИБІ ВАМ, БУДІВЕЛЬНИКИ, за самовіддану, згуртовану працю, за надійність, відданість і мужність!

Бажаю вам і вашим родинам Божого благословення, затишку і достатку! Успішних вам проектів, творчого натхнення, шани і поваги від людей!

З повагою,

міністр регіонального розвитку та будівництва України Володимир ЯЦУБА.

Їхня професія — будувати країну

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До слова, лише за I квартал цього року в Україні в експлуатацію було введено 1477,4 тисячі квадратних метрів житла. А це на 14 відсотків більше порівняно з аналогічним періодом минулого року. Що ж до планів на майбутнє, то, за словами очільників міністерства, будівельні організації зберегли свій потенціал і готові працювати ще більше. Однак тут є кілька перепон, як-то нестача інвестицій та низька фінансова дисципліна замовників будівництва.

Не забув В. Яцуба нагадати і про ще один, чи не найочікуваніший простими українцями, план, — реалізацію програми доступного житла. Як з'ясувалося, уже цього року цю програму планують застосувати на практиці. Для цього з державного бюджету передбачається виділити 390 млн. гривень.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Волонтерський рух узаконять

Під час сьомої сесії Верховної Ради України шостого скликання **Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму** планує підготувати, розглянути і внести до сесійної зали з пропозиціями понад 40 законопроектів. Про це повідомили в інформаційному управлінні апарату Верховної Ради. Зокрема, до другого читання передбачається підготувати проект закону про волонтерський рух (реєстр. № 5266). Наразі підготувати такий законопроект авторський колектив — народних депутатів Владислава Каськіва, Андрія Шевченка, Євгена Суслова, Руслана Князевича та Юрія Мірошниченка — спонукало те, що нині в країні відбувається чимало заходів, у тому числі загальнодержавного значення, успішна реалізація яких значною мірою залежить від залучення необхідної кількості та належної підготовки волонтерів. Зокрема, це стосується проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу у 2012 році.

Водночас автори відзначили, що у вітчизняному законодавстві відсутній нормативний акт, який визначав би організаційні та правові засади здійснення волонтерської діяльності. Власне, даний проект визначає правовий статус волонтера, волонтерської організації, їх права та обов'язки, принципи та учасників цієї діяльності, види, засади та напрями здійснення волонтерської діяльності, а також джерела фінансування. Законопроектом передбачається врегулювання взаємовідносин між учасниками волонтерської діяльності та визначення державної політики у цій царині.

Крім цього, як заплановано, члени комітету працюватимуть над питаннями законодавчого врегулювання проблем усиновлення; державної підтримки розвитку фізичної культури і спорту, спортивної діяльності, державної молодіжної політики; забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; розвитку інфраструктури туризму тощо. Водночас на листопад 2010 року заплановано виїзне засідання комітету, на якому планується розглянути питання щодо дотримання Харківською обласною державною адміністрацією вимог законодавства щодо організації і проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи з футболу. Комітет також планує взяти участь в установчих зборах з нагоди створення Молодіжної громадської ради при Голові Верховної Ради України, а також заходах з нагоди Всесвітнього дня туризму (27 вересня), Міжнародному «круглому столі» організаторів літнього оздоровлення та відпочинку.

БЮТ закликає звернутися до суду

***Компанія «РосУкрЕнерго» намагається легалізувати в українських судах рішення Стокгольмського арбітражу щодо повернення їй 12 млрд. кубічних метрів газу. Про це на вчорашній пресконференції заявив народний депутат, член фракції БЮТ Сергій ВЛАСЕНКО,* повідомила пресслужба партії «Батьківщина».**

«Нам стало відомо, що в таємному режимі 19 липня компанія «РосУкрЕнерго» подала позов до Шевченківського райсуду міста Києва з заявою про примусове виконання рішення Стокгольмського арбітражу про стягнення з НАК «Нафтогаз України» 12 млрд. м куб. газу», — повідомив депутат. На думку бютівця, уже зараз абсолютно ясно, що чинна влада нічого не робитиме, щоб захистити українські інтереси перед приватною структурою.

«Я хотів би нагадати посадовцям аналогічний приклад Росії, коли швейцарська компанія «Нога» виграла у Стокгольмському суді 1,4 млрд. дол. І, незважаючи на позови у суд, досі не отримала їх через позицію високопосадовців, які захистили державні інтереси», — наголосив С. Власенко.

Водночас лідерка партії Юлія Тимошенко переконана: ці кошти держава братиме з кишені кожного громадянина. «Підвищення тарифів на газ на 50% зроблено саме для цього», — цитує її слова прес-служба.

Тимошенко закликала всіх небайдужих громадян долучитися до її ініціативи і звернутися як третя особа до суду, який розглядає клопотання «РосУкрЕнерго».

— Ми повинні захистити себе і захищати свою країну самі, бо ні гарант Конституції, ні уряд, сформований олігархами, не роблять нічого для відстоювання інтересів своєї держави і свого народу, — сказала вона. — Інакше в разі виконання арбітражного рішення нас очікує не просто чергове зростання цін на газ. Уже цієї зими під загрозою холоду опиниться все населення країни, а разом з тим і наша незалежність.

Комуністи пропонують заборонити вивезення зерна за кордон

і не допустити продовольчої кризи й подорожчання хліба

З ініціативи лідера Компартії Петра Симоненка комуністи починають інформаційно-пропагандистські акції під загальною назвою «Ні — збагаченню хлібних олігархів і зернотрейдерів! Так — підтримці українського селянина!». Про це заявила народний депутат України Катерина САМОЙЛИК.

Суть акції, за її словами, — всенародний моніторинг цін на хліб і продовольство, формування за аналогією із чорним списком роботодавців-боржників і неплатників чорного списку зернотрейдерів і хлібних магнатів, які скуповують зерно в селян-виробників за демпінговими цінами й штучно підвищують ціни на хліб для населення.

Депутат-комуніст також зазначила, що мета акції — чинити народний тиск на уряд, щоб змусити його скасувати ті рішення, які обмежують держпідтримку українського АПК (відновити в повному обсязі фінансування зі Стабілізаційного фонду, повернути пільги з ПДВ — т. д.), заборонити вивезення зерна за кордон і встановити державні закупівельні ціни на зерно для наповнення Держрезерву й для внутрішнього ринку на рівні світових. При цьому забезпечити якомога жорсткіший контроль за ціноутворенням на хліб і хлібобулочні вироби для населення і ввести мораторій на підвищення цін на найпоширеніші сорти хліба.

«За мінімальними оцінками держава має виділити додатково не менш як 5 млрд. гривень для закупівлі 4—5 млн. тонн зерна в Агрофонд», — вважає парламентарій.

Катерина Самойлик заявила, що фракція Компартії готує відповідний законопроект, яким передбачається цілий комплекс заходів, що дадуть змогу уникнути продовольчої кризи й не допустити подорожчання хліба.

Нагадаємо, Компартія, **як повідомляє її прес-служба,** уже проводить всеукраїнську акцію «Робота! Зарплата! Захист!», мета якої — примусити роботодавців, незалежно від форм власності підприємства або організації, розрахуватися з найманими робітниками в повному обсязі.

Вступна кампанія-2010: оцінка «добре»

Саме так вступну кампанію оцінили представники парламентського Комітету з питань науки та освіти, профільного міністерства та спілки ректорів. Про це під час спільної прес-конференції «Підсумки вступної кампанії-2010» повідомили народний депутат, член парламентського Комітету з питань освіти та науки Максим Луцький та голова правління Центру освітнього моніторингу Павло Полянський.

Цьогорічними лідерами вступної кампанії стали: Національний авіаційний університет, Львівський національний університет, Київський національний університет імені Т. Шевченка, Донецький національний університет та Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара.

Утім, на думку народного депутата, ажіотаж, який виник цього року навколо вступної кампанії, був невиправданий, а продовження терміну приймання документів до вищих навчальних закладів (ВНЗ) — абсолютно недоцільним. Оскільки, за словами М. Луцького, в останні сім днів щодня охочими подати документи були максимум дві-три особи. А продовження цього терміну до двох тижнів було б взагалі вкрай небезпечним, переконаний парламентарій. Адже тоді вступна кампанія фактично закінчилася б наприкінці серпня. «Ми маємо думати і про викладачів, які працюють у приймальних комісіях на громадських засадах, і їм також треба відпочити», — зауважив М. Луцький.

Вели мову на прес-конференції й про недоліки вступної кампанії. Цього року, за словами П. Полянського, з'явилася нова проблема — несправжніх переможців всеукраїнських олімпіад та змагань Малої академії наук. «Йдеться не про те, що міністерство видавало несправжні дипломи недійсним переможцям, а про те, що приймальні комісії низки ВНЗ у своїх документах напроти того чи іншого прізвища ставили позначку, що вступник є переможцем Малої академії наук, всеукраїнської олімпіади чи конкурсу, але відповідних документів дитина не подавала», — зазначив експерт.

Він припустив, що у такий спосіб відбувався «пошук альтернативних, поза законодавчим полем, способів зарахувати абітурієнта, якого дуже хочеться взяти в силу якихось причин». Але цим питанням, вважає П. Полянський, мають займатися відповідні органи.

Крім того, окремі ВНЗ самовільно встановили пільги, не передбачені чинним законодавством. Це, так звані, пільги для учасників (не переможців) олімпіад чи змагань Малої академії наук. Серед новацій 2010 року експерт назвав і повернення до практики дозволу ВНЗ проводити додаткові іспити чи співбесіди. Це, за його словами, призвело до того, що чимало вступників отримали запрошення пройти співбесіду від п'яти вишів. Причому призначена вона була на один і той самий день і час. Утім, центр моніторингу вважає, що міністерство вчинило правильно, обмеживши кількість ВНЗ, а також кількість спеціальностей до 15.

Учасники прес-конференції зазначили, що Міносвіти під час підготовки наступної вступної кампанії врахує всі недоліки, присутні під час цьогорічної. А також запровадить систему електронного прийняття документів. Цим питанням, за словами Максима Луцького, безпосередньо перейматиметься робоча група, до складу якої ввійдуть члени профільного парламентського комітету, представники міністерства та провідних вузів.

Крім того, депутат повідомив, що наполягатиме і підготує відповідний законопроект щодо повернення доуніверситетської підготовки. Мета документа — дозволити ВНЗ набирати кращих абітурієнтів із числа слухачів доуніверситетської підготовки, які визначатимуться за результатами іспитів по її завершенні. «Особливо це необхідно для технічних вузів, а також гуманітаріїв», — зазначив М. Луцький.

Олена ГОРБУНОВА.

«Наша зелена Буковина одягнула святковий одяг»

До 70-річчя возз'єднання Північної Буковини та українських земель Бессарабії в єдиній Українській державі

Так понад сім десятиліть тому образно висловилася відома українська письменниця Ольга Кобилянська з нагоди пам'ятних подій — переходу Червоної Армії Дністра і початку входження до складу України її споконвічних територій — Північної Буковини та українського Подунав'я.

Твердо вірячи, що ці знаменні червнево–серпневі дні далекого вже 1940 року мають бути вписані золотом на скрижалях літопису Соборності України, відгукуючись на 70–річчя утворення Чернівецької і Акерманської областей (7 серпня 1940 року), зважаючи на факти: з одного боку, політичного забуття подій, пов'язаних із збиранням воєдино усіх українських етнічних земель, а з другого — наполегливої, відкритої румунської експансії на нашу територію, на основі наукових досліджень, періодичних видань, архівних матеріалів познайомимо читачів газети з історичним процесом возз'єднання Північної Буковини та Північної (Хотинщина) і Південної (Придунав'я) Бессарабії в єдиній Українській державі.

Передовсім здійснимо короткий екскурс в історію цих українських земель.

1. Проти іноземних окупантів, за возз'єднання з Україною

Північна частина Буковини у X—XII століттях входила до складу Київської Русі, у XII—XIV століттях — до Галицько-Волинського князівства. Після монголо-татарської навали була поневолена Золотою Ордою. В 1345 році опинилася під владою угорської корони. Згодом (1359 рік) тут виникло Молдавське князівство, яке невдовзі майже на 300 років потрапило у васальну залежність від Османської імперії. У 1774 році Буковина була захоплена габсбурзькою Австрією (з 1867 року — Австро-Угорська імперія), у складі якої перебувала до 1918 року. Третього листопада 1918 року в Чернівцях відбулося 40-тисячне Буковинське народне віче, яке проголосило «прилучення австрійської часті української землі до України». Це, до речі, була перша вимога народу про створення єдиної Української держави. Однак уже 11 листопада того самого року румунські війська окупували Чернівці, а на початку грудня — всю Північну Буковину.

Подібна історична доля і у бессарабських земель: вони перебували у складі Болгарського царства, під владою київських і галицько-волинських князів, молдавських правителів, османських поневолювачів. За Бухарестським мирним договором 1812 року Бессарабія увійшла до складу Російської імперії. В листопаді 1918 року разом з Північною Буковиною Румунія анексувала і Бессарабію, в тому числі і українські етнічні землі: Акерманщину та Ізмаїльщину (Південна Бессарабія) й Хотинщину (Північна Бессарабія).

Трудящі Північної Буковини і українських придунайських земель не змирилися з таким становищем. При цьому головною особливістю їх національно-визвольного руху та опору соціальному гнобленню було прагнення до возз'єднання з Україною. Відзначаючи цю характерну рису, Ф. Енгельс ще у 1855 році писав, що західноукраїнські трудящі віками тяжіли «до інших малоросійських областей, що об'єдналися з Росією», «до свого природного центру».

Визвольну боротьбу трудящих очолювали Комуністична партія Буковини, утворена в листопаді 1918 року, деякий час перебувала у складі КП(б) У як її крайова організація, а в 1926 році за рішенням Комінтерну увійшла до складу Комуністичної партії Румунії (КПР), та Бессарабська партійна організація, яка спочатку перебувала у складі РКП(б), а в 1922 році тимчасово була об'єднана з Компартією Румунії.

Яскравими сторінками боротьби проти румунських окупантів за возз'єднання з Україною стали Хотинське повстання (1919 рік), в якому взяли участь понад 30 тисяч чоловік — українців, росіян, молдаван і яке охопило близько 100 населених пунктів, та збройний виступ (1924 рік) шести тисяч татарбунарців під керівництвом ревкому, на чолі якого стояв комуніст-підпільник А. Клюшников.

Хоч ці, як й інші виступи поневоленого народу, закінчилися жорстокими репресіями та посиленням терору окупаційних властей, трудящі краю продовжували боротьбу проти соціального і національного гніту, за наближення своєї заповітної мети — возз'єднатися з Радянською Україною. Водночас і Союз РСР, невід'ємною складовою якого була Українська РСР, не визнавав загарбання Румунією Північної Буковини і Бессарабії. «Радянський Союз, — наголошувалося у ноті уряду СРСР румунському урядові про повернення Бессарабії та передачу Північної Буковини Радянському Союзу, — ніколи не мирився з фактом насильницького відторгнення Бессарабії, про що уряд СРСР неодноразово і відкрито заявляв перед усім світом». Радянський уряд тричі робив спроби врегулювати з Румунією територіальні питання: на спеціальній радянсько-румунській конференції у вересні—жовтні 1921 року у Варшаві, під час зустрічі радянської і румунської делегацій по врегулюванню прикордонних питань наприкінці 1923 року у Тирасполі та на радянсько-румунській конференції в березні—квітні 1924 року у Відні.

Історичний акт входження Західної України до складу Радянської України в 1939 році, який знаменував початок возз'єднання всіх українських земель, став переломним у вирішенні долі ще однієї її етнічної частини.

2. Мирне розв'язання радянсько-румунського конфлікту

26 червня 1940 року о 10-й годині вечора Голова Ради Народних Комісарів, народний комісар закордонних справ В. М. Молотов від імені уряду СРСР звернувся до румунського уряду з нотою, яка була вручена ним посланникові Румунії у Москві Давідеску. Нота розпочиналася такими словами: «В 1918 році Румунія, користуючись військовою слабістю Росії, насильницьки відторгла від Радянського Союзу (Росії) частину його території — Бессарабію і тим порушила вікову єдність Бессарабії, населеної головним чином українцями, з Українською Радянською Республікою».

Далі у ноті вказувалося: «Тепер, коли військова слабість СРСР відійшла в область минулого, а міжнародна обстановка, що створилась, вимагає найшвидшого розв'язання одержаних у спадщину від минулого невирішених питань для того, щоб закласти, нарешті, основи міцного миру між країнами, Радянський Союз вважає необхідним і своєчасним в інтересах відновлення справедливості приступити разом з Румунією до негайного вирішення питання про повернення Бессарабії Радянському Союзові.

Уряд СРСР вважає, що питання про повернення Бессарабії органічно зв'язане з питанням про передачу Радянському Союзові тієї частини Буковини, населення якої в своїй величезній більшості зв'язане з Радянською Україною як спільністю історичної долі, так і спільністю мови і національного складу».

Уряд СРСР запропонував «королівському урядові Румунії:

1. Повернути Бессарабію Радянському Союзові.

2. Передати Радянському Союзові північну частину Буковини в кордонах згідно з доданою картою», та висловив «надію, що королівський уряд Румунії прийме ці пропозиції СРСР і тим дасть можливість мирним шляхом розв'язати конфлікт, що затягнувся, між СРСР і Румунією».

Румунському урядові відводився один день на відповідь. Румунія спробувала затягнути переговорний процес. Ось яку відповідь румунського уряду посланник Давідеску передав В. М. Молотову 27 червня 1940 року: «Натхнений тим же, що й Радянський уряд, бажанням бачити вирішеними мирними засобами всі питання, які могли б викликати незгоди між СРСР і Румунією, королівський уряд заявляє, що він готовий приступити негайно, в найширшому розумінні, до дружнього обговорення за спільною згодою всіх пропозицій, що виходять від Радянського уряду.

Відповідно королівський уряд просить Радянський уряд дозволити вказати місце і дату, які він бажає фіксувати для цієї мети.

Як тільки румунський уряд одержить відповідь Радянського уряду, він призначить делегатів і сподівається, що переговори з представниками Радянського уряду матимуть результатом створення міцних відносин доброї згоди і дружби між СРСР і Румунією».

Того ж дня В. М. Молотов передав румунському посланнику ще одну, більш жорстку ноту. «Уряд СРСР, — наголошувалося у ній, — вважає відповідь королівського румунського уряду від 27 червня непевною, бо в його відповіді не сказано прямо, що він приймає пропозиції Радянського уряду про негайну передачу Радянському Союзові Бессарабії і північної частини Буковини». Але виходячи з того, що у ході розмови В. М. Молотова з Давідеску останній роз'яснив, що згадана відповідь королівського румунського уряду означає його згоду на радянські пропозиції, уряд СРСР запропонував:

«1. Протягом чотирьох днів, починаючи з 2 год. дня за московським часом 28 червня, очистити румунським військам територію Бессарабії і північної частини Буковини.

2. Радянським військам за цей же період зайняти територію Бессарабії і північної частини Буковини.

3. Протягом 28 червня радянським військам зайняти пункти: Чернівці, Кишинів, Акерман.

4. Королівському урядові Румунії взяти на себе відповідальність за цілість і недопущення псування залізниць, паровозного і вагонного парку, мостів, складів, аеродромів, промислових підприємств, електростанцій, телеграфу.

5. Призначити комісію з представників Радянського уряду і румунського уряду по два від кожної сторони для врегулювання спірних питань по евакуації румунських військ і установ з Бессарабії і північної частини Буковини».

При цьому Радянський уряд висловив наполягання, «щоб королівський уряд Румунії дав відповідь з приводу вищевикладених пропозицій не пізніше 12 години дня 28 червня».

Об 11-й годині ранку 28 червня Давідеску передав В. М. Молотову таку відповідь румунського уряду на останню заяву Радянського уряду:

«Румунський уряд, для того щоб мати можливість уникнути серйозних наслідків, які викликало б застосування сили і відкриття воєнних дій у цій частині Європи, бачить себе зобов'язаним прийняти умови евакуації, передбачені в радянській відповіді».

Водночас у відповіді знову містилися певні наміри затягнути процес передачі Північної Буковини і Бессарабії Радянському Союзові: «Румунський уряд бажав би, однак, щоб строк, передбачений пунктами 1 і 2, був продовжений, беручи до уваги, що евакуацію територій було б надзвичайно важко здійснити протягом чотирьох днів внаслідок дощів і повеней, які зіпсували шляхи сполучення».

На цю пропозицію В. М. Молотов заявив, що радянсько-румунська комісія (працювала в Одесі, до її складу з радянської сторони входили генерали Козлов і Бородін) зможе обговорити питання про відстрочку виконання на кілька годин пунктів 1 і 2 радянських пропозицій від 27 червня.

3. Перехід Червоної Армії через Дністер

Рівно о 2-й годині дня 28 червня 1940 року радянські війська розпочали перехід через румунський кордон для зайняття міст: Чернівці, Кишинів, Акерман.

Приготування до цієї військової операції Червоної Армії розпочалися заздалегідь, ще з квітня 1940 року. Після отримання відповідного рішення політичного керівництва країни начальник генштабу РСЧА Б. Шапошников у ніч з 9 на 10 червня 1940 року розпорядився розпочати безпосередню підготовку до бойових дій.

Згідно з наказом наркома оборони та наступними директивами начальника генштабу від 10 червня 1940 року було наказано привести частини Київського особливого й Одеського військового округів (КОВО й ОдВО) у бойову готовність і з 11 червня розпочати таємне зосередження військ у вказаних районах на кордоні з Румунією. Крім того, для посилення наявних контингентів із Харківського, Орловського, Московського, Північнокавказького, Ленінградського, Білоруського й Калінінського військових округів направлялися 7 стрілецьких дивізій, 1 танкова бригада, 15 авіаполків та 2 повітрянодесантні бригади.

За розпорядженням начальника генштабу та наркома військово-морських сил з 21 червня Одеський військовий округ і Чорноморський флот переходили в оперативне підпорядкування командувачу КОВО. Створювався Південний фронт (ПФ) на чолі з управлінням Київського округу (командувач — генерал армії Г. Жуков, член військової ради — армійський комісар 2-го рангу В. Борисов, на-

чальник штабу — генерал-лейтенант М. Ватутін).

Нестача автотранспорту, незадовільна робота залізниць, непродумана організація управління призвели до запізнення в термінах зосередження військ. 23 червня командувач Південного фронту генерал армії Г. Жуков повідомив наркому оборони, що замість 24 червня остаточне зосередження угруповання переноситься на 27 червня 1940 року.

На вечір 27 червня були розгорнуті майже всі війська Південного фронту: 12-та армія (командувач — генерал-майор Ф. Парусинов), 5-та армія (командувач — генерал-лейтенант В. Герасименко), 9-та армія, сформована в основному з підрозділів, які було перекинуто з інших військових округів, і Дунайська військова флотилія. Загальна чисельність радянських військ, зосереджених на кордоні з Румунією, становила 637 тисяч особового складу, 2457 танків, 2262 літаки і 8899 гармат та мінометів. Румунське угруповання на кордоні з СРСР налічувало близько 450 тисяч чоловік (60 відсотків усіх військ).

23 червня 1940 року начальник генштабу та нарком оборони СРСР затвердили «План операції Південного фронту з оточення і взяття в полон збройних сил Румунії, зосереджених у Північній Бессарабії». Планувалося завдати удару головними силами 12-ї армії від Коломиї на Чернівці з найближчим завданням разом із 5-ю армією знищити чернівецьке угруповання противника і розвивати успіх на Яссі вздовж р. Прут. Одночасно 9-та армія мала завдати удару з району Тирасполя на південь від Кишинева в напрямі на Хуші й у взаємодії з 12-ю та 5-ю арміями оточити румунські війська в Північній Бессарабії. Головну роль у розгромі військ противника мали відіграти кінно-механізовані групи, які вводилися у підготовлений стрілецькими частинами прорив румунської оборони на фронті 12-ї й 9-ї армій. За декілька днів після початку операції вони мали замкнути кільце оточення у районі Ясс.

Не виключалася й можливість мирного розв'язання «бессарабського питання». Тому передбачався і інший варіант військових дій — швидке введення на ці території обмеженого контингенту військ із метою найшвидшого виходу на лінію р. Прут.

Саме цей — мирний — варіант і було застосовано. Після відповіді румунського керівництва на другу радянську ноту командування Південного фронту віддало військам наказ із завданням до 12.00 28 червня 1940 р. бути готовими швидким виходом на рубіж р. Прут закріпити за СРСР територію Північної Буковини та Бессарабії. За цим планом вводився обмежений контингент військ у складі 11 (із 32) стрілецьких, 4 (із 6) кавалерійських та 1 (із 2) мотострілецької дивізії, 5 (із 11) танкових і 2 (із 3) авіадесантних бригад.

Необхідно відзначити, що політичне керівництво та командування надавало особливого значення визвольній місії Робітничо-Селянської Червоної Армії. У наказі командування Південного фронту наголошувалося: «...10. При просуванні дотримуватися суворого порядку, встановити зразкову бойову злагодженість та чіткість — зі строю при проходженні населених пунктів не виходити, привалів поблизу населених пунктів не влаштовувати, командирам усіх рангів увесь час пересування бути на своїх місцях. 11. Кожному полку мати у складі оркестр і населені пункти проходити з музикою та піснями. 12. Особливу увагу звернути на зовнішній вигляд бійців та їх підтягнутість — усім бути поголеними, начищеними, в охайних, чистих літніх одностроях і касках, кепсько обмундированих залишити у тилах дивізій і в Буковину та Бессарабію не вводити, весь особовий склад і частини попередньо оглянути командирам корпусів та військовим радам армій».

Переконливим свідченням того, що наказ було виконано, є слова Ольги Кобилянської. У листі до трудящих Радянської України 77-літня відома українська письменниця так описала свої враження від зустрічі 30 червня з воїнами Червоної Армії: «У неділю я вперше побачила червоноармійців. Один, як другий — спокійні, ввічливі, люди з поводженням зразковим, яке виховує в людині природно невимушена дисципліна, люди з славними, сяючими обличчями. Серце почало битися сильніше, та не з сумніву, а з радості. Я бачила перед собою велике чудо! Колись пригноблених, визискуваних селян, їх дітей перекинули на людей, свідомих своєї гідності, на чудових громадян чудової країни».

28 червня червоні війська ввійшли у Чернівці, Кишинів, Акерман (нині — Білгород-Дністровський), десантники 204-ї і 201-ї авіадесантних бригад 29 червня оволоділи Болградом, 30 — зайняли Ізмаїл та Рені. Увечері 1 липня війська РСЧА вийшли на новий кордон, а о 14 годині 3 липня 1940 року (відповідно до вказівки з Москви) взяли його під повний контроль.

За неповними підрахунками, втрати Південного фронту (розформований 9 липня 1940 року) в ході операції по визволенню Північної Буковини і Бессарабії становили 148 бійців, із них — 32 загинули. (*Дані щодо підготовки і проведення військової операції Червоної Армії по визволенню Північної Буковини і Бессарабії наводяться на основі статті О. П. Крикніцького, опублікованої в першому номері «Українського історичного журналу» за 2009 рік.*)

4. «Бурхлива радість була виражена на обличчях людей»

Ті червнево-липневі, 70-літньої уже давнини, дні стали поворотним моментом в історичній долі трудящих Північної Буковини і Бессарабії. «Вчора, 28 червня, відбувся знаменний акт історичної справедливості, акт, що увійде в історію нашої соціалістичної Батьківщини сяючим тріумфом, — писала 29 червня 1940 р. газета «Комуніст» у передовій статті. — Вчора перестали існувати штучно і насильно створені кордони, які відділяли Бессарабію від Радянської України. Вчора доблесна Червона Армія перейшла Дністер, щоб назавжди утвердити порушену вікову єдність Бессарабії, населеної головним чином українцями, з Українською Радянською Соціалістичною Республікою». І далі в цій передовій наголошувалося:

«Повернення Бессарабії Радянському Союзові — це перемога політики миру. Восторжествувала справедливість! Восторжествувала правда! Прийшов кінець пануванню Румунії в Бессарабії, в північній частині Буковини, прийшов кінець сваволі, здирству і експлуатації, що їх чинили румунські поміщики, капіталісти над трудовим народом цих країв. Трудящі Бессарабії ніколи не забудуть чорних і страхітливих часів окупації. Вони ніколи не забудуть і не простять загарбникам своїх страждань, поневірянь. Румунські поміщики і капіталісти розглядали Бессарабію як свою колонію і як колонізатори поводилися там. Найродючіші землі були в руках поміщиків і бояр. На селі лютували хвороби, село було темне і неписьменне. Поміщицька кабала, ярмо експлуатації, злидні, смерть — ось що уготували трудящим Бессарабії румунські бояри...

І прийшов найщасливіший довгожданий час, коли трудящі Бессарабії повертаються в рідну сім'ю, повертаються на цей раз назавжди. Прийшов щасливий довгожданий час, коли на правому березі Дністра так само, як і на лівому, майорить червоний прапор. Дністер — не кордон. Дністер — радянська річка».

Газета не перебільшувала, коли писала про масову захоплюючу та радісну зустріч Червоної Армії: «...Як визволителька вступила вона на землю, яку топтали румунські бояри. Як визволительку зустрічає її народ, зустрічає з квітами, зустрічає з обіймами».

Підтверджень тому — безліч. Ось як описував зустріч військ начальник політуправління 9-ї армії О. Тевченко: «Біля переправи через Дністер із червоними прапорами й гаслами, квітами зібралися жителі сіл і міст привітати та подякувати в обличчі РСЧА Сталіну, який їх звільнив.., кожен намагався чим-небудь допомогти нашим частинам. Піднесення й захоплення нових громадян (!) Радянського Союзу буквально не піддається опису». Далі у доповіді зазначалося: «Населення міст і сіл переживає небувале революційне піднесення».

На всенародне свято перетворилася зустріч армії-визволительки, коли війська перейшли Черемош і 28 червня визволили Вижницю.

Добрий день вам, браття наші,
Довго ми вас ждали.
Дякуємо, що з неволі
Ви нас визволяли...

— співалося в одній із пісень, складеній вижничанами в перші дні після приходу Червоної Армії.

Хвилюючі свідчення зворушливої зустрічі трудящими Північної Буковини і Бессарабії своїх визволителів наводив в огляді центральної преси за 1940 рік А. Речмедін (*газ. «Радянська Буковина» від 14 травня 1982 року*). Від Дністра до Черемоша, стверджував він, багатостраждальний буковинський люд переживав щасливі, радісні дні оновлення, з червоними знаменами, квітами, хлібом-сіллю зустрічав бійців і командирів своєї визволительки — Червоної Армії. Буковинці розкривали перед ними свої щирі й добрі серця, всією душею тягнулися до нового життя.

Зупинимося на деяких з прикладів, наведених у цьому огляді.

Коли воїни-визволителі наближалися до Хотина, назустріч їм за дваіри кілометри вийшли сотні жителів міста, гаряче вітали довгожданих гостей. На будинках з'явилися червоні прапори. Місто не спало до пізньої ночі.

Неподалік Чернівців можна було спостерігати небачене видовище. Вздовж вулиць навколишніх сіл стояли жителі з ліхтарями, освітлюючи шлях своїм визволителям. У селі Лужанах усі вийшли на вулицю. «Чому ви не спите, уже ж пізній час?» — запитували червоноармійці. «Та хіба ж можна спати в таку ніч», — чулося у відповідь.

«Цього недільного дня я об'їздив усю Північну Буковину, — розповів у «Правде» за 6 липня спецкор О. Авдеєнко. — По містах, селах, на дорогах, стежках, в лісах, на берегах річок, усюди, де з'являвся хоча б один червоноармієць, збираються люди. Всюди усміхнені очі, пісні, танці. Віра, що підняла голову. Щойно народжена радість...»

«...В одному селі, біля підніжжя Карпат, назустріч бійцям вийшли селяни з червоними трояндами, — свідчив кореспондент ТАРС. — Сьогодні ми проїхали всю Північну Буковину. В містах, селах, містечках стихійно виникають мітинги. Селяни цілують, обіймають бійців, зі сльозами на очах заявляють: «Ми вас чекали 22 роки, чекали кожного дня і ось дочекались. Спасибі, спасибі!..».

Цікавий штрих з історії щирої зустрічі Червоної Армії знаходимо у газетному матеріалі «Криниця» (*газ. «Радянська Буковина» від 31 січня 1982 року*): «Погожої червневої днини 1940 року жителі Берегомета вийшли на шлях зустрічати своїх визволителів — червонозоряних радянських воїнів. Несли з собою скромні гостинці — хто шматок мамалиги, хто полумисок черешень. А бідняк Михайло Килей приніс збанок холодної води з криниці.

— Оце все, що маю, — сказав червоному командиру-росіянину, — пийте на здоров'я...

Командир вдячним поглядом обвів селян, зняв кашкета і припав губами до чистої прохолоди збанка. Потім, щиро подякувавши біднякові, передав воду іншим воїнам. І пішов по руках Килеїв дарунок.

А Килеєву копанку з тих пір нарекли російською криницею. Пили люди з неї воду у найтяжчі і найрадісніші часи».

І ще одне авторитетне свідчення. Згадувана уже Ольга Кобилянська відгукнулася на привітання її письменників Львова «з нагоди великої історичної хвилини — звільнення героїчною Червоною Армією зеленої Буковини і Бессарабії з-під гніту румунських бояр» статтею «Привіт з зеленої Буковини». 3 липня 1940 року письменниця написала: «Серце радіє, жвавіше тече в жилах живуча кров. Народ торжествує. Сонце веселіше сіяє, неначе і воно радіє, що настала хвилина, коли і Північна Буковина може вільно говорити своєю материнською мовою, може висловити свою думку, може розпочати нове людське життя». І далі вона наголошує: «Зелена Буковина прикрашена червоними прапорами. Примірна поведінка Червоної Армії і її проводу розвіяла всілякі сумніви, які виросли на підставі брехливих інформацій ворогів народу. Менша визволена сестра складає щиру подяку Червоній Армії і її проводові за знищення соціальних кайданів, що віками тяжіли на її мозольних руках. Український народ Буковини складає не лише щиру подяку великим поводирям великих ідей, але й кладе до їх розпорядження всі свої здібності для проведення в життя великих ідей рівноправності і братерства».

Мають рацію ті дослідники, які фіксують навіть більшу прихильність населення Бессарабії і Північної Буковини до СРСР, її збройних сил, ніж це було в 1939 році під час визвольного походу Червоної Армії до Західної України. Пояснюється це передовсім тим, що на західноукраїнських землях проживала численна польська меншина, яка в основі своїй негативно ставилася до вересневих подій, та діяло вороже, негативне у ставленні до Радянської держави українське націоналістичне підпілля. Місцеві буковинці та бессарабці не лише у масовому порядку виголошували здравиці на честь нової влади, а й усіляко намагалися сприяти просуванню радянських частин — вказували найкращі місця для переправи, допомагали розчищати дороги, повідомляли про мінні поля, брали під захист майно промислових підприємств і магазинів тощо.

Буковинський підпільний крайком КП Румунії, буковинські організації комуністичної спілки молоді та «Червоної допомоги» 28 червня 1940 року звернулися до трудящих краю із закликом оберігати від знищення і розкрадання ворожими елементами устаткування, сировини та іншого майна. «Трудящі! Підприємства належать зараз вам. Буржуазія і влада втекли. Рятуйте, оберігайте те, що створене вами і що, нарешті, належить вам, — зазначалося у зверненні. — Тому: хай кожен залишається на своєму робочому місці. Перешкоджайте всім актам саботажу і знищення. Охороняйте майно від розграбування безвідповідальними елементами. Створюйте робітничі комітети з ваших кращих рядів. Створюйте робітничу гвардію. Беріть під активний захист ваші заводи, підприємства, магазини. Перешкоджайте розкраданню запасів. Перешкоджайте спекулятивній торгівлі.

Брати! Не дозволяйте нікому ввести в оману і залякати вас. Праця ваших рук належить зараз вам, і всі злочини на виробництві є злочинами по відношенню до вас.

Зберігайте дисципліну!

Ми вітаємо нашу славну Червону Армію».

Про те, як зустрічали червонозоряних визволителів Чернівців, розповів у своїх спогадах колишній секретар Буковинського підпільного крайкому КПР Б. Ш. Кац: «Близько 17-ї години перший радянський танк зупинився перед приміщенням теперішньої міськради. Мені припала честь вітати його екіпаж від імені буковинської організації КПР і всіх трудящих нашого міста. Десятитисячний натовп зустрів танкістів вигуками «Ура!». Зовсім незнайомі люди обіймались, цілувались. Бурхлива радість була виражена на обличчях людей. Танкістів закидували квітами. Командир танка звернувся до мене зі словами: «Дорогий товаришу, дякую за привітання, але час у мене обмежений — покажи нам дорогу на аеропорт». Я піднявся на танк, і він рушив дорогою, заповненою багатотисячним натовпом людей, які зустрічали перший радянський танк; ми буквально просувались по дорозі квітів, так ми добрались до аеропорту. Був розкладений сигнал і незабаром на чернівецькій землі приземлились радянські літаки».

У свою чергу підпільники, почувши по радіо повідомлення, що 28 червня о 2 годині дня Червона Армія-визволителька вступить на територію Північної Буковини і Бессарабії, готувалися гідно зустріти її. За спогадами колишніх секретарів Буковинського підпільного крайкому КПР Б. Ш. Каца та С. Й. Грінберга (Подоляна), події тих пам'ятних годин і днів розвивалися так.

Увечері 27 червня на одній з конспіративних квартир відбулося останнє нелегальне засідання буковинських підпільників, на якому було прийнято такі рішення:

1. Зберегти місто від грабежу і вивезення народного майна. Запобігати і протидіяти провокаціям і ворожим вилазкам.
2. Врятувати життя політв'язнів — революціонерів і антифашистів.
3. Підготувати й організувати зустріч Червоної Армії.

На цьому ж засіданні було створено тимчасовий керівний центр.

Після засідання підпільники негайно розпочали організацію бойових дружин, розіслали їх по підприємствах і в центр міста. Біля тюрми розставили пікети з тим, щоб політв'язнів не могли вивезти, і вирішили на світанку організувати демонстрацію для їх звільнення. Окрема група готувала червоні прапори, транспаранти. Вже о 6 годині ранку 28 червня 1940 року на дахах деяких установ і підприємств замайоріли червоні стяги. На будинку примарії (нині міськради) з'явився портрет В. І. Леніна. Ще до приходу червоноармійських частин підпільний крайком уперше легалізував себе і влаштував мітинг біля примарії. На виробництвах були створені робітничі комітети, які запроваджували 8-годинний робочий день, здійснювали контроль і до призначення директорів керували виробництвом. Уже об 11 годині ранку 28 червня пости робітників з червоними пов'язками були розставлені на багатьох підприємствах Чернівців.

«Декілька днів багато чернівчан і жителів навколишніх сіл були на вулицях міста, — свідчив політв'язень,

ПРОДОВЖЕННЯ НА 6—7-Й СТОР.

«Наша зелена Буковина одягнула святковий одяг»

ПОЧАТОК НА 4—5-Й СТОР.

колишній член Буковинського підпільного крайкому КПР Д. М. Руснак, звільнений з тюрми 28 червня. — Люди забували, що вони не спали і не їли. Всім хотілося поговорити з бійцями, дізнатись якомога більше про все і, особливо, про життя в Радянському Союзі».

Його колега М. В. Павлюк згадував: «Коли ми таємно почули по радіо, що нас ідуть звільняти наші рідні брати, не було меж радості, ми обіймали один одного, цілували, від тієї радості співали і готувалися до зустрічі... Швидко були виготовлені червоні прапори, ми мали портрети вождів і членів уряду Радянського Союзу. Коли почули, що танкова частина підходить ближче, ми вийшли вітати її квітами, червоними прапорами, музикою, співали революційних пісень.

Серед прапорів високо майорів червоний прапор, вишитий нашими підпільницями, серед яких була народна поетеса Параска Амбросій».

3 липня в Чернівцях було проведено парад військових частин. А ввечері на центральній площі силами бійців дали концерт.

Водночас велике піднесення охопило міста і села Радянської країни. На підприємствах, у колгоспах відбувалися багатолюдні мітинги, на яких, за свідченням преси, «народ славить свою Батьківщину, народ славить свою Червону Армію, народ славить свого вождя і вчителя товариша Сталіна. Народ одностайно підтримує і схвалює миролюбну політику Радянського уряду. Народ від усього серця вітає трудящих Радянської Бессарабії, Радянської Буковини».

Серед перших прилинуло на береги Дністра й Прута схвильоване поетичне віншування уславленого російського пісняра Василя Лебедєва-Кумача:

«Поднимем здравицу,
товарищи,
На нашем празднике
великом
За кровных братьев,
что вчера еще
Томились под боярским игом!
Пришел конец их доле
рабьей,
Пришел конец их ночи
длинной,
Советский флаг над Бессарабией,
Советский день над Буковиной!»

На багатотисячних мітингах і зборах, які могутньою хвилею прокотилися по всій Країні Рад, сини і дочки різних націй та народностей говорили не лише про гірку долю буковинців та висловлювали щирі почуття нестримної радості радянських людей за тих, хто вирвався з вікової пітьми безправ'я і злиднів, влився в дружну сім'ю народів-братів, а й заявляли про своє гаряче прагнення прийти на поміч трудящим краю, щоб ліквідувати наслідки соціального і національного гноблення. Про це, зокрема, мовилося на мітингах, які пройшли на московських заводах «Красный богатырь» і «Красная Пресня», фабриці «Ява», підприємствах міста Леніна — уславленому Кіровському заводі, заводах «Електросила» та імені Карла Маркса, на казанській фабриці «Електроплівка», шахтах Донбасу. «Засяяло сонце свободи для трудящих Бессарабії і Буковини, навіки покінчено з жорстоким гнітом капіталістів і поміщиків, — палко промовляв на мітингу в Тбіліському депо стахановець Георгій Гелашвілі. — Тепер ми вітаємо їх, як повноправних членів нашої великої, багатонаціональної і дружньої сім'ї. Їхнє торжество — це й наше торжество. Їхнє щастя — це й наше щастя».

5. Законодавче закріплення факту возз'єднання

Протягом короткого часу — до середини серпня 1940 року — було ухвалено першочергові державно-правові акти для закріплення на визволених землях основ радянського державного ладу та соціалістичної економіки. Передовсім це стосувалося возз'єднання Бессарабії і Північної Буковини із своїми єдинокровними братами, що входили до великої сім'ї радянських народів.

Що ж до розмежування новоприєднаних територій, то, за твердженням академіка В. М. Литвина, у керівників Української РСР і Молдавської автономії у складі УРСР були різні підходи. Молдавські керівники пропонували передати утворюваній Молдавській союзній республіці з центром у Кишиневі всю територію автономної республіки (за винятком трьох районів) і шість із дев'яти повітів Бессарабії. Північний Хотинський повіт, який у минулому становив частину Буковинського краю і був населений переважно українцями, вони пропонували віддати УРСР. Два південних повіти Бессарабії — Акерманський та Ізмаїльський, де молдавани були у меншості, вони теж погоджувалися віддати Україні, але сам Ізмаїл вимагали включити в кордони Молдавії, щоб мати вихід до Чорного моря.

М. С. Хрущов запропонував ділити територію строго за етнографічною ознакою. В Молдавській АРСР за переписом 1939 р. налічувалося 304 тис. українців (50,7 відсотка всього населення), 171 тис. молдаван (28,6 відсотка), 61 тис. росіян (10,2 відсотка населення). В Акерманському повіті налічувалося 368 тис. осіб, з них 19,6 відсотка молдаван, 39 відсотків українців та росіян, 43 відсотки болгар, німців, гагаузів та євреїв. В Ізмаїльському повіті проживало 256 тис. осіб, з них 32 відсотки молдаван, 34,7 відсотка — українців та росіян, 33,3 відсотка — болгар, гагаузів та представників інших національностей. Звідси керівництво УРСР на чолі з впливовим у Москві М. С. Хрущовим робило висновок про те, що до УРСР мають бути приєднані північний і два південних повіти Бессарабії у повному складі, а також сім районів АМРСР з переважно українським населенням.

Обрана на багатолюдному мітингу, що відбувся у перший день визволення у Чернівцях, делегація від трудящих Північної Буковини у складі восьми чоловік (Панчук, Михальчук, Козачук, Павлюк, Олійник, Антонюк та ін.) одержала повноваження просити Радянський уряд включити край до складу Української РСР.

Це доленосне питання вирішувалося на VII сесії Верховної Ради СРСР, яка проходила у Москві 1—7 серпня 1940 року. Зупинимось на цій події детальніше.

Серед шести питань, які були затверджені для розгляду на сесії, другим (після доповіді про зовнішню політику Уряду) стояло питання «Про утворення Союзної Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки і про включення північної частини Буковини та Хотинського, Акерманського, Ізмаїльського повітів Бессарабії до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки».

О 7 годині вечора 1 серпня під головуванням Голови Ради Союзу А. А. Андрєєва (секретар ЦК ВКП(б)) розпочалося перше спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей. Головуючий повідомив, що в залі разом з Повноважними Комісіями Литви, Латвії та Естонії присутня і делегація від трудящих Бессарабії і Північної Буковини. Після привітання членів Повноважних Комісій і делегації А. А. Андрєєв надав слово для доповіді по першому пункту порядку денного — Про зовнішню політику Уряду -Голові Ради Народних Комісарів Союзу РСР і Народному комісару закордонних справ В. М. Молотову.

Серед інших зовнішньополітичних тем він досить стисло (у зв'язку з тим, що відповідні документи повністю були опубліковані 28 червня) розповів про мирне розв'язання конфлікту між Радянським Союзом і Румунією щодо Бессарабії і північної частини Буковини, який затягнувся на 22 роки.

Завершуючи тему приєднання цих територій до Радянського Союзу, Голова РНК наголосив (цитуємо за російським виданням, бо, на жаль, у бібліотеках Києва не вдалося відшукати стенографічного звіту сесії українською мовою):

«Мы знаем теперь, с какой великой радостью население Бессарабии и Северной Буковины вступило в ряды советских граждан.

Таким образом, территория Советского Союза увеличилась присоединением Бессарабии, площадью в 44,5 тысячи квадратных километров, с населением 3 миллиона 200 тысяч человек, и присоединением Северной Буковины, площадью в 6 тысяч квадратных километров, с населением свыше 500 тысяч человек.

Границы Советского Союза передвинулись, в связи с этим, на запад и дошли до реки Дуная, являющейся, после Волги, самой мощной рекой в Европе и одним из важнейших путей товарообмена для ряда европейских стран».

Після виступу депутата О. С. Щербакова (перший секретар Московського комітету і Московського міськкому ВКП(б), який серед інших успіхів зовнішньої політики відзначив важливість влиття до сім'ї народів Радянського Союзу Бессарабії і Північної Буковини, депутати вирішили дебатів по доповіді не відкривати і схвалити зовнішню політику Уряду.

Друге питання порядку денного — Про утворення Союзної Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки і про включення північної частини Буковини та Хотинського, Акерманського і Ізмаїльського повітів Бессарабії до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки — розпочалося о 6 годині вечора 2 серпня 1940 року на другому спільному засіданні Ради Союзу і Ради Національностей, яке проходило під головуванням Голови Ради Національностей М. М. Шверника (голова ВЦРПС).

Дебати відкрив Голова Ради Народних Комісарів Молдавської автономної республіки, депутат Т. А. Константинов (виступав молдавською мовою, переклад російською мовою здійснював депутат С. С. Зеленчук). Він спочатку дав оцінку наслідкам румунського панування у Бессарабії.

«За период румынской военной оккупации промышленность Бессарабии была почти полностью уничтожена. Плодороднейшая Бессарабия стала краем нищих, обездоленных людей, социальных болезней, голода, необузданного полицейского террора, — наголошував керівник молдавського уряду. -Румыния не считала Бессарабию своей: не строила дорог, школ, больниц и т. д. Крестьянские земли были отобраны и переданы румынским помещикам и кулакам, которые довели бессарабских крестьян до пределов крайнего обнищания».

А потім зіставив цю гірку картину з результатами господарських і культурних успіхів Молдавської АРСР.

Закінчив свій виступ Т. А. Константинов обгрунтуванням пропозицій щодо вирішення подальшої долі визволених територій. Суть їх зводилася до наступного. Раднарком Молдавської АРСР і Молдавський обком КП(б) У пропонували возз'єднати молдавське населення Бессарабії з молдавським населенням Молдавської автономії та створити Союзну Молдавську РСР із районів з переважаючим молдавським населенням, що входили до складу автономії, і шести повітів Бессарабії: Бельцівського, Бендерського, Кагульського, Кишинівського, Оргіївського і Сорокського. Інші повіти Бессарабії -Хотинський, Акерманський та Ізмаїльський — з переважаючим за чисельністю українським населенням передбачалося включити до складу Української РСР. Разом з тим пропонувалося до її складу передати також ті райони Молдавської РСР, в яких більшість населення становили українці. Така ж пропозиція стосувалася і північних буковинських територій: «Теперь освобожденный народ Северной Буковины, связанный общностью исторической судьбы, языком и национальным составом с Украинской ССР, получил возможность воссоединиться в едином Советском государстве со всем великим украинским народом».

Ці пропозиції, заздалегідь погоджені з українською стороною, розвинув і підтримав у своєму виступі (українською мовою) Голова Раднаркому Української РСР Л. Р. Корнієць. Символічним є той факт, що як депутат він представляв Камінь-Каширський виборчий округ Волинської області, тобто ту часточку української землі, яка менше року перед тим стала радянською. Наведемо два фрагменти його виступу. Перший — щодо віри у визволення братів, примусом окупованих румунами, та про атмосферу зустрічі червонозоряних визволителів:

«Тяжелое чувство испытывал народ УССР, видя, как живут его братья, насильно захваченные румынскими оккупантами. Народы Бессарабии и Северной Буковины ждали и верили, что придет час освобождения и воссоединения. Народ Советской Украины знал и верил, что придет желанный час; он настанет...

Вступление частей нашей доблестной Красной Армии на территорию Бессарабии и Северной Буковины население этих районов встретило, как величайший праздник, бойцов и командиров Красной Армии — как своих братьев. Наши бойцы пришли не как завоеватели, а как друзья, как родные братья народов, населяющих эти области, насильно оторгнутых от родины».

У другому йшлося про підтримку прохання молдавського керівництва (нагадаємо, що автономія знаходилася у складі УРСР), схваленого Урядом Союзу РСР і ЦК ВКП(б), та про утворення двох нових українських областей.

«Товарищи депутаты! Я целиком и полностью присоединяюсь к тому, что сказал в своей речи депутат Константинов. По вопросам границ между Молдавией и Советской Украиной и о том, что отходят к УССР уезды Аккерманский, Измаильский, Хотинский и Северная Буковина, которые преимущественно населены украинцами, у нас есть полная договоренность, — запевнив Л. Р. Корнієць. — В установлении границ мы руководствовались одним стремлением и желанием дать полную возможность для хозяйственного и экономического расцвета, а также расцвета национальной по форме и социалистической по содержанию культуры молдавского и украинского народов Бессарабии и Северной Буковины». І далі глава Уряду Української РСР висловив пропозиції щодо державного облаштування визволених українських етнічних територій: «Я прошу Седьмую Сессию Верховного Совета СССР воссоединить население Измаильского, Аккерманского и Хотинского уездов и Северной Буковины в едином украинском Советском государстве, в едином великом украинском народе и на отходящей к Украинской ССР территории образовать две новые области: Черновицкую с центром в городе Черновцах и Аккерманскую с центром в городе Аккермане. Темное время колониального гнета и жестокой эксплуатации никогда уже не возвратится на вольную землю Бессарабии и Северной Буковины».

Після цього виступу у роботі сесії була оголошена перерва на 15 хвилин. Цікава така деталь. Коли відновилися засідання, на запитання головуючого, чи вимагає хтось із депутатів перекладу промови Корнійця, вони одностайно відповіли: ні. Потому до зали зайшли члени делегації від трудящих Бессарабії і Північної Буковини, яку депутати зустріли стоячи, бурхливими оплесками, що переходили в довготривалу овацію.

Слово від трудящих Бессарабії отримала З. А. Кречунеску — стара вчителька початкової народної школи з міста Оргіїв. «От имени миллионов освобожденных людей заверяем вас, товарищи депутаты, что скоро научимся жить по-советски, работать по-стахановски, защищать свою волю, обретенное счастье по-сталински, — схвильовано заявила тепер уже радянська вчителька, — мы навсегда освобождены от капиталистического рабства, от ярма румынских бояр и помещиков, мы стали гражданами Советского Союза и крепко будем охранять родную страну. Не пить вражеским коням воды из наших рек, не лакомиться чужестранцам плодами наших цветущих садов и виноградников».

Думи і сподівання трудящих Північної Буковини висловив на сесії чернівчанин Н. С. Михальчук. Його порівняно коротка промова, яка шість разів переривалася бурхливими оплесками і довготривалими оваціями, містила розповідь про нужденне, безпросвітне життя буковинців, сотні років штучно відірваних від своїх єдинокровних братів-українців. Зазначивши, що чорною хмарою душила народ кабала гнобителів, Н. С. Ми-

М. С. Хрущов запропонував ділити територію строго за етнографічною ознакою

хальчук навів конкретні факти того, як за два десятки літ панування Румунії край було доведено до небувалого виснаження. Зокрема, поміщики, як павуки, сиділи на шиї селян, висмоктуючи кров хліборобів. 67 відсотків селянських господарств бідняків і середняків мали лише 18 відсотків землі. Решта була в руках поміщиків і куркулів. Не кращою була й доля робітництва. Робочий день тривав не менше 12—13 годин на добу, а в пекарнях і на ковбасних заводах працювали за мізерну плату по 18 годин. Промовець висловив щиру подяку трудящих визволеного краю за спромогу розправити крила, за одержану землю, за можливість будувати нове, соціалістичне життя і запевнив, що пліч-о-пліч, рука в руку з усім радянським народом буковинці зміцнюватимуть свою нову, Радянську Батьківщину, забезпечать безперебійність роботи фабрик і заводів.

Завершив свій виступ посланець буковинців такими словами: «Трудящиеся Северной Буковины горят пламенным желанием навсегда воссоединиться с украинским народом в едином украинском социалистическом государстве. Мы просим включить территорию Северной Буковины в состав Украинской Советской Социалистической Республики.

Трудящиеся Северной Буковины заверяют вас — мы будем верными сынами своего социалистического Отечества и вместе со всеми народами Советского Союза будем с честью охранять неприступность нашей советской Отчизны».

Після виступу Н. С. Михальчука головуючий запросив делегатів трудящих Бессарабії і Північної Буковини зайняти місця серед депутатів Верховної Ради та запросив до слова академіка зі Львова, депутата К. Й. Студинського. Читачам нагадаю, що це був його другий за десять місяців виступ на сесії Верховної Ради СРСР. У листопаді 1939 року Кирило Студинський був членом Повноважної Комісії Народних Зборів Західної України і серед інших виступаючих заявив: «Ми добровільно ввійшли в Радянський Союз і приєднались до Радянської України. Це наша непохитна воля, і ми її нікому захитати не дамо».

Та обставина, що в часи найбільшого розквіту Галицько-Волинського князівства Бессарабія і Буковина входили до його складу, — розпочав свою промову 72-літній вчений, — велить мені взяти слово як недавньому галицькому громадянину, — а тепер я вже з гордістю ношу ім'я радянського громадянина,— щоб привітати моїх рідних і кровних братів.

Зала, затамувавши подих, вслухалася у проникливі, лірично напоєні слова вітання відомого філолога-слависта, літературознавця, письменника і громадського діяча: «Приветствую тебя, многострадальная Бессарабия, которая пережила тяжелую румынскую неволю! Склоняю голову перед теми 30 тысячами убитых и замученных в румынских тюрьмах единственно за то, что они хотели быть свободными гражданами...

Я склоняю голову и приветствую тебя еще и потому, что на бессарабской земле расцветала украинская культура, жил, творил и брал темы из жизни молдаван великий писатель Михаил Коцюбинский.

Приветствую и тебя, моя родная, страданиями переполненная зеленая Буковина, из которой вышли великие писатели Юрий Федькович и Ольга Кобылянская.

Приветствую тебя, Бессарабия, и тебя, Северная Буковина, от имени всей Советской Украины как научный работник, культурный деятель, влагавший десятилетиями в украинскую советскую сокровищницу свои знания и исследования. Приветствуют вас Бескиды и Карпаты, шлют свой привет Сан, Буг, Днестр, Днепр и Ворскла, приветствуют и передают свою радость Черному морю».

Дозволю навести ще одну цитату з виступу. «Я, как украинец, который с юных лет мечтал о соединении всех украинских земель в единое целое, — щиро промовляв посивілий академік, — приношу сердечную благодарность великому человеку, который осуществил эту мечту, который с заботливостью хорошего отца соединил все украинские земли в Советской республике под знаменем социализма».

Мова, звичайно, йшла про Сталіна. Попри все відоме на сьогоднішній день, заради об'єктивності відзначимо справедливість такого висновку. Бажано, аби до цих слів, що прозвучали з вуст такої шанованої людини, як К. Й. Студинський (колишній голова НТШ*, широко відомий серед наукових кіл світу вчений), дослухалися ті «ура-патріоти», котрі навідріз заперечують сам факт возз'єднання Західної України, Північної Буковини, частини Бессарабії і Закарпаття в єдиній Українській державі лише тому, що за цим стояв Сталін. Проте факт залишається фактом. І як би хто не ставився до цієї неоднозначної історичної постаті, його роль у збиранні воєдино практично усіх українських земель неможливо переоцінити.

Продовжимо розповідь про роботу сьомої сесії. На завершення дебатів виступив заступник Голови Раднаркому СРСР М. О. Булганін. За дорученням уряду він вніс на розгляд Верховної Ради СРСР проекти двох законів: про утворення Союзної Молдавської РСР і про включення північної частини Буковини і Хотинського, Акерманського та Ізмаїльського повітів Бессарабії до складу Української РСР.

Звертаючись до представників визволеного народу Бессарабії і Північної Буковини, промовець наголосив: «Прошлое вашего народа было тяжелым и безрадостным, но оно теперь осталось позади и не вернется никогда. Отныне вы вступаете в новую историю своего развития. Приобщившись к советскому строю, работая не на угнетателей, а на себя, вы сумеете честной, созидательной работой, с помощью братских народов Советского Союза в короткий срок ликвидировать следы тяжелого прошлого».

Ввечері 2 серпня 1940 року депутати Верховної Ради Союзу РСР одностайно прийняли запропоновані урядом закони. Закон, відповідно до якого вирішувалась доля споконвічних українських земель північної частини Буковини та ряду територій Бессарабії, складався з двох пунктів:

1. Включити північну частину Буковини і Хотинський, Акерманський та Ізмаїльський повіти Бессарабії до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки.

2. Доручити Президії Верховної Ради СРСР призначити день виборів депутатів до Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік від населення нових територій Української РСР.

Після одноголосного затвердження цього закону буковинські делегати надіслали до Чернівців телеграму, в якій вітали трудящих краю з такою важливою для них історичною подією та бажали великих успіхів у праці на благо народу.

Народ Буковини торжествував. На заводах, фабриках і в селах проходили велелюдні мітинги, присвячені рішенню VII сесії Верховної Ради СРСР про возз'єднання Північної Буковини, Хотинського, Акерманського й Ізмаїльського повітів з Українською Радянською Соціалістичною Республікою.

«Ми раді і щасливі, що влились до єдиної радянської сім'ї, в якій однаково вільно живуть росіяни, українці, молдавани і трудящі інших національностей, — схвильовано промовляв на мітингу фабрики «Геркулес» 3 серпня робітник Коцюк. — Нашим радощам немає меж. Тільки один місяць Радянської влади в Північній Буковині, а як змінилось наше життя. Ми працюємо тепер тільки 8 годин на добу, працюємо на себе, на благо нашої соціалістичної Батьківщини».

На виконання Закону про включення Північної Буковини і Хотинського, Акерманського та Ізмаїльського повітів Бессарабії до складу Української Радянської Соціалістичної Республіки Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 серпня 1940 року у складі УРСР було створено області — Чернівецьку, до якої, крім буковинських земель, увійшла основна частина Хотинського повіту Бессарабії, а також Акерманську** на основі переважної частини Акерманського та Ізмаїльського повітів.

7 серпня 1940 року Верховна Рада СРСР внесла зміни до Конституції (Основного Закону) Союзу РСР та затвердила Указ Президії Верховної Ради СРСР щодо двох нових областей — Акерманської і Чернівецької.

10 серпня 1940 року для представників народів Бессарабії і Північної Буковини разом із членами Повноважних Комісій Сеймів Литви, Латвії і Державної Думи Естонії у Великому Кремлівському палаці за участю найвищого керівництва Радянського Союзу відбувся прийом. Голова РНК СРСР В. Молотов виголосив вітальні слова, присвячені трудящим Північної Буковини, і проголосив тост за розквіт краю, що влився до УРСР.

У день повернення додому делегації трудящих Бессарабії і Північної Буковини на VII сесії Верховної Ради СРСР із Москви, 15 серпня 1940 року, вони від квітучих бессарабських виноградників, від садів і нив Бессарабії та Північної Буковини, з радянських берегів повноводого Дунаю направили вітання керівникам радянської держави — Сталіну і Молотову.

У цьому листі, підписаному 31 делегатом, наголошувалося: «Паркан з румунських штиків відділяв нас довгі роки від єдинокровних братів по той бік Дністра, де молдавський і український народи жили в щасливій сім'ї радянських народів. Радянський Союз, його героїчна Червона Армія дали можливість нам, як дітям, пригорнутися до матері — любимої Батьківщини... Як гості прийшли ми в Кремль, як повноправні громадяни тринадцятої союзної Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки і Радянської України повертаємося ми до себе додому».

Відповідно до Закону Верховної Ради СРСР від 2 серпня 1940 року про включення північної частини Буковини до складу УРСР Президія Верховної Ради СРСР 15 серпня 1940 року прийняла Указ, яким встановила, що з 28 червня 1940 року вся земля з її надрами, лісами і водами на території північної частини Буковини є державною власністю, тобто всенародним добром.

Раді Народних Комісарів доручалося негайно провести в життя на території північної частини Буковини всі заходи, пов'язані з передачею землі трудящим селянам у безстрокове і безплатне користування.

Того ж дня Президія Верховної Ради СРСР прийняла Указ про націоналізацію банків і торгових підприємств, залізничного і водного транспорту і засобів зв'язку північної частини Буковини. З промислових підприємств націоналізації підлягали заводи і фабрики з кількістю робітників понад 20 осіб, а за наявності двигуна — не менше 10 осіб. Націоналізовувалися також усі без винятку електростанції, нафтосховища, поліграфічні підприємства, торговельні підприємства з оборотом понад 600 тис. лей на рік, великі домоволодіння, а також будинки, власники яких втекли з Північної Буковини, лікарні і великі аптеки, санаторії, театри, стадіони, музеї. 29 серпня 1940 року Раднарком Союзу РСР та ЦК ВКП(б) приймають Постанову «Про припинення обігу румунських лей на території Бессарабії та Північної Буковини», відповідно до якої з 1 вересня 1940 року всі розрахунки державних та кооперативних підприємств і установ переводилися тільки на радянську валюту. Усі ці державно-правові акти законодавчо ліквідували буржуазний суспільний і державний лад, закріпили встановлення Радянської влади і створення основ соціалістичної економіки.

6. Початок соціалістичних перетворень на визволених землях

Організаторами докорінних політичних, економічних та соціальних перетворень стали місцеві комуністичні організації та органи Радянської влади.

Уже 3 липня 1940 року Політбюро ЦК КП(б) У приймає постанову «Про утворення в Бессарабії і північній частині Буковини повітових комітетів КП(б) У і повітових виконавчих комітетів». «У відповідності з рішенням ЦК ВКП(б) від 2 липня 1940 року, наперед, до утворення районів, — зазначалось у цьому партійному документі, — утворити в Бессарабії і північній частині Буковини повітові комітети КП(б) У і повітові виконавчі комітети в таких повітах: Кишинівському, Хотинському, Бельцівському, Ізмаїльському, Оргіївському, Сорокському, Акерманському, Кагульському, Бендерському і Чернівецькому». Цією ж постановою було затверджено їх склад. Головою Хотинського повітового виконавчого комітету став М. Розумій, Ізмаїльського — М. Михоньхо, Акерманського — Г. Кононенко, Чернівецького — В. Очеретяний.

Наступного дня Політбюро ЦК КП (б) У затвердило склад Чернівецького, Акерманського, Хотинського та Ізмаїльського повітових партійних комітетів на чолі з першими секретарями І. Грущецьким, В. Горбою, В. Чучукалом та О. Овчаренком.

Для налагодження партійної і радянської роботи, зміцнення керівництва різними сферами господарського і культурно-освітнього життя сюди направлялися кадри із областей УРСР та залучалися комуністи-підпільники, що діяли раніше на теренах Бессарабії і Північної Буковини. Зокрема, в Чернівецький повіт разом з передовими частинами Червоної Армії ЦК КП(б) У надіслав 22 працівників.

13 липня Політбюро ЦК КП(б) У приймає рішення «Про посилку партійних, радянських, господарських і технічних працівників у Радянську Бессарабію і Північну Буковину», відповідно до якого обкоми партії зобов'язувалися до 1 серпня відібрати і направити 497 працівників на постійну роботу у визволений край. Для роботи на посадах секретарів районних комітетів партії на Буковину прибули кадри з Миколаївської, Чернігівської, Сталінської, Сумської, Запорізької, Вінницької, Кіровоградської, Ворошиловградської, Одеської, Полтавської та Житомирської областей.

Щодо використання колишніх членів КПР, дозволю собі навести цікавий документ. 3 липня 1940 року з Москви від Генерального секретаря Виконкому Комінтерну (ВККІ) Г. Димитрова на ім'я керівника українських комуністів М. Хрущова надійшли матеріали про 78 членів КП Румунії бессарабців і буковинців, які раніше знаходилися в СРСР, а станом на липень 1940 року перебували у Бессарабії і яких можна евентуально (по можливості) використати на партійній чи іншій роботі в Бессарабії і Північній Буковині. Разом з тим надсилався список на 17 осіб — провокаторів і тих, що підозрювалися у зв'язках з румунською сигуранцою (таємна політична поліція). «Сподіваюсь, — писав Г. Димитров, — що ці матеріали будуть вам корисні».

Здійснювались заходи і щодо підготовки місцевих кадрів. Тільки за перші сім місяців у Чернівецькій області з місцевого населення на керівну радянську, господарську та культурно-освітню роботу було висунено понад 14 тисяч осіб.

Велика увага приділялася пресі. З перших днів визволення (30 червня 1940 року) почала виходити газета «Радянська Буковина». Її тираж з трьох тисяч примірників у липні 1940 року зріс до 23 тисяч екземплярів у лютому 1941 року. Періодичність видання (українська мова) становила шість разів на тиждень на 6 сторінках. Відповідно до рішень ЦК ВКП(б) від 8 липня і ЦК КП(б) У від 13 і 20 липня 1940 року з 3 вересня 1940 року в м. Чернівцях почала виходити тричі на тиждень обласна комсомольська газета «Комсомолець Буковини». Газета видавалась українською мовою тиражем сім тисяч примірників на 4 сторінках. У січні 1941 року ЦК КП(б) У звернувся до ЦК ВКП(б) з пропозицією дозволити з 15 лютого 1941 року видавати в Чернівцях молдавською мовою щоденну газету «Адеверул Большевік» («Більшовицька правда») тиражем 15 тисяч примірників на чотирьох сторінках. Крім цього, станом на червень 1941 року в області видавалось 9 і невдовзі планувалося розпочати випуск ще 5 міських і районних газет.

Партійні організації Буковини зростали кількісно і зміцнювалися організаційно. Якщо на кінець листопада 1940 року в області працювало 216 первинних парторганізацій і 11 кандидатських груп, які об'єднували 2424 комуністів, то на 1 червня 1941 року тут діяло 327 первинних осередків, 14 кандидатських і 6 партійно-комсомольських груп, до складу яких входило 3477 комуністів.

Серед першочергових заходів особливе значення надавалося створенню і зміцненню органів Радянської влади, залученню до їх діяльності найширших верств населення.

Відповідаючи на запитання кореспондента «Известий», «як іде у повіті і в місті формування органів Радянської влади?», перший секретар Чернівецького повітового комітету КП(б) У І. Грущецький 8 липня 1940 року зазначив: «До цієї роботи залучений великий місцевий актив, який нараховує понад 5000 чоловік. В усіх 205 селах Північної Буковини організовані сільради. Почали роботу міські ради міст Чернівці, Сторожинець і три селищні ради у містечках Герца, Вижниця і Вашківці».

Адам МАРТИНЮК,
Перший заступник Голови Верховної Ради України, кандидат історичних наук.

Закінчення у наступному номері.

* Наукове товариство ім. Шевченка (НТШ) утворено в 1873 році у Львові. Науково-культурна громадська організація, що довгі роки виконувала функції всеукраїнської АН. З 1897 по 1913 рік НТШ очолював М. Грушевський. К. Студинський стояв на чолі товариства 9 років (1923—1932).

** Указом Президії Верховної Ради УРСР від 7 грудня 1940 року центр Акерманської області УРСР було перенесено з Акермана до Ізмаїла, а область була перейменована в Ізмаїльську. 15 лютого 1954 року область скасовано, її райони увійшли до складу Одеської області.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 146 (4896)
СУБОТА, 7 СЕРПНЯ 2010

Нехай біль переросте в радість

ВИПРОБУВАННЯ НАДІЄЮ

Батько Віки приїхав до Миколаївського центру ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів з Кіровоградської області. Миколаїв йому порадили, і тут він уже вдруге. В їдальні, де в більшість відвідувачів — мами з дітками, чоловік трохи ніяковів. А шестирічна Віка почувалася як риба у воді: дівчинці, яка хвора на ДЦП, все цікаво у великому й гарному будинку, до всього хочеться доторкнутися. Віка — героїчна дитина. Маленькими кроками через сльози та біль вона наполегливо йде до своєї заповітної мрії — звільнити тіло від тісних прутів хвороби.

Сподіваючись на диво та допомогу

Частина вікон дитячого комплексу виходить на старовинну церкву, що на вулиці Фалеївській: на службі та після неї тут часто можна побачити матерів, що моляться. Неважко здогадатися, про що вони просять Бога... Їм не треба ані грошей, ані кар'єри, ані шикарних автомобілів — лише здоров'я для своєї дитини. Ці матері, як ніхто, знають справжню йому ціну. І те, що здоровий жебрак щасливіший за хворого короля, — саме їхній випадок.

Життя із синдромом Дауна або дитячим церебральним паралічем, на жаль, не цукор. Турбота про дитину-інваліда — важкий батьківський обов'язок і велика відповідальність. Таким батькам не можна впадати у відчай, навіть хворіти, адже в їхніх руках — життя дитини. За статистикою більше 80 відсотків батьків не витримують щоденної напруги й тиску — залишають родину або починають пити. А от матері... Вони смиренно несуть свій тяжкий хрест, щиро сподіваючись на диво й вітчизняну медицину.

...Розбитий хворобою хлопчик, який зустрівся нам у коридорі, спочатку злякався фотокамери, а потім, відсторонившись від мами, попросив: «Дядю, мене не треба фотографувати. Я — негарний. Сфотографуйте краще мою маму. Вона в мене така гарна!»

Наука долати

Директор державного комплексу соціальної реабілітації дітей-інвалідів, доктор філософії в сфері освіти Галина Тазарачева захоплено розповідає про досягнення маленьких пацієнтів центру та не без гордості показує тутешню красу — блискучі сучасні тренажери залу інтенсивної фізичної реабілітації, реабілітаційний басейн, фізіотерапевтичні кабінети (до послуг дітей — грязелікування, корекційний масаж, ЛФК), кабінети фіто- і аромотерапії, комп'ютерний клас...

Щорічно тут проходять курс реабілітації більше 250 дітей-інвалідів (працює 15 реабілітаційних груп та дві групи матері й дитини). У цій маленькій державі, відкритій для дітей-інвалідів цілодобово, передбачено й продумано все до найменших дрібниць. На базі комплексу працює центр ортопедії й реабілітації. Щодня допомагають приблизно сотні хворих дітей з обмеженими можливостями. У пансіонаті центру, розрахованому на 15 ліжок, розташовуються ті пацієнти, що приїхали з віддалених районів області та інших регіонів України. Допомога дітям-інвалідам і їхнім родинам — безкоштовна.

Центр надає послуги з ранньої дитячої соціальної реабілітації (від народження й до 6 років), соціальної реабілітації (від 6 до 14 років), професійної орієнтації (до 18 років). З дітьми працюють кваліфіковані реабілітологи, соціальні педагоги, психологи, логопеди, фахівці з фізичної реабілітації, музичні працівники, вчителі комп'ютерних класів, педіатри, неврологи, стоматологи й інші фахівці. Тут розроблені цікаві сучасні методики з організації й забезпечення професійного прогнозування та орієнтації дітей-інвалідів старшого шкільного віку.

— Дитина має навчитися долати перешкоди, — каже Галина Михайлівна. — Дивіться, зараз ідемо по килиму, потім — по каменях, траві, піску, землі, далі — по лінолеуму. Це теж подолання. Для багатьох дітей — велика перемога в пізнанні світу. Звиклі до самотності в чотирьох стінах, вони вчаться тут спілкуватися з однолітками, відчувати колектив...

Головна оцінка роботи центру — не в балах і приязних словах — в реальних результатах. А вони досить вагомі. Не випадково черга в реабілітаційний центр розписана вже на травень наступного року.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Сфотографуйте краще мою маму. Вона в мене така гарна!»

Гори, підкорені на велосипеді

Якщо не жити, то хоч відпочивати будемо по–європейськи! — вирішили активісти молодіжних організацій і запровадили в Карпатах нову моду — відпочинок на велосипедах. Це, мовляв, недорого, корисно, а головне — приносить справжнє задоволення. У світі активний відпочинок на піку популярності. Більшість же українців так проводити вільний час тільки вчиться. На роль наставників зголосилися автори проекту «Велокраїна». Вони переконані: Карпатські гори можна підкорювати не тільки пішим ходом чи на лижах, а й на велосипедах.

Поїзд Київ—Івано-Франківськ зі столиці вирушає о чверть на восьму вечора. За півгодини до відправлення перон заповнюють його майбутні пасажири. У багатьох, окрім похідного рюкзака чи валізи, є додатковий багаж — велосипед. Найцікавіше починається у вагоні. Те, як двоє молодиків намагаються розмістити на третіх полицях у купе своїх двоколісних «звірів», привернуло увагу всіх. І, хоч як дивно, попри зітхання та невіру бабусь по сусідству, їм це зробити таки вдалося.

— Спритність рук і ніякого шахрайства, — пізніше, жартуючи, розповів велосипедист зі стажем Михайло. — Це вперше було складно. А зараз уже все відпрацьовано: знімаєш переднє колесо, одягаєш на ровер чохол, і все готово.

На вихідні у Михайла з друзями заплановано насичену програму: 60 км велосипедної подорожі, піші прогулянки, привал у лісі. Такий екстрим для них — уже звична справа. Майже сім років інакшого відпочинку компанія Михайла не практикує.

— Я б також із задоволенням по Карпатах на велосипеді поїздила, — каже киянка Наталія. — От тільки ані власного намета, ані велосипеда не маю.

А нічого такого і не потрібно. Вистачить простого бажання та... кількох сотень гривень. Про все інше, як-от маршрут та велосипед, уже подбали розробники проекту «Велокраїна».

— Хто бував у Європі, той неодмінно помічав, наскільки там класно розроблено інфраструктуру для велосипедистів. У нас же нічого цього ще кілька років тому не було, — розповідає менеджер уже згадуваного проекту Віктор Загреба. — Ми з друзями часто подорожували на роверах чи то в Криму, чи в Карпатах, і щоразу стикалися із силою-силенною проблем. От ми й вирішили покласти цьому край.

Два роки тому Віктор Загреба з однодумцями розробили проект «Велокраїна». Він мав створити інфраструктуру для туристів на велосипеді у трьох областях (Івано-Франківська, Закарпатська, Чернівецька). Цю ідею вподобали у Європейському Союзі й виділили на її втілення у життя 500 тисяч євро (в рамках програми сусідства Україна—Румунія). Відтоді Віктор з друзями тільки те й робили, що маркували веломаршрути у Карпатах, встановлювали вело стоянки, організовували пункти велопрокату, допомагали власникам тамтешніх готелів та садиб підлаштовувати свої заклади для потреб велотуристів.

— Ми розробили мережу веломаршрутів, нанесли їх на карти. Для будь-якої людини, що вміє їздити на велосипеді, у наших Карпатах знайдеться підходящий маршрут. Крім того, ми розробили сім сотень велостоянок біля магазинів та кафе, встановили альтанки для відпочинку туристів, допомогли власникам садиб обладнати майстерні та мийки для роверів, — хвалиться Віктор Загреба.

Учасники проекту «Велокраїна» під час святкування Дня Європи в Карпатах 5 червня 2010 року.

З контрольною перевіркою «на місця», до одного з найвідоміших курортних центрів країни — міста Яремче — вирушила журналістка «Голосу України».

Завдання номер один — поселення.

Якщо практика «дикого» відпочинку і ночівля у наметі в лісі вам не до душі, можете скористатися благами цивілізації. Вартість доби варіюється, відповідно до вашого смаку та вимог. За супутникове телебачення, гарний краєвид за вікном, усі зручності в номері та хоча б одноразове харчування доведеться викласти в середньому 300-400 гривень. Хоча можна знайти і дешевші варіанти. Так, власники приватних садиб пропонують пожити в них за 100—150 гривень. Щоправда, без харчування. За нього готуйтеся доплатити ще кількадесят гривень.

Для туристів із двоколісними друзями власники садиб пропонують додаткові зручності. Як-то: велогараж, мийка, набір інструментів тощо.

— Усі ці зручності безкоштовні. Більше того, навіть якщо ви не живете у нашому котеджі, ви все одно можете скористатися мийкою чи набором інструментів задарма, — каже власник одного з котеджів Дмитро Криворучко.

Завдання номер два — організація відпочинку.

А вам слабо підкорити найвищу точку українських Карпат — Говерлу на велосипеді?

(Фото надане МО «Центр соціальних та ділових ініціатив», м. Яремче).

Дізнатися про цікавинки регіону можна в тутешньому Екотуристичному візит-центрі. Тут же для охочих проведуть екскурсію: розкажуть про історію краю, його культурні особливості.

— Нині в нас є 40 пішохідних, три лижні та три водні маршрути загальною довжиною 400 кілометрів, — розповідає Леся Гайдук, начальник відділу з еколого-освітньої роботи Карпатського національного природного парку. — Найбільш популярні маршрути «Стежка Довбуша», відвідування вольєрного господарства та водоспаду Дівочі Сльози. Цікавим також є маршрут по Чорногірському хребту, середня висота якого становить 1850 м над рівнем моря.

До речі, на більшість екскурсій можна не тільки ходити, а й їздити на велосипеді. Не маєте свого ровера — не біда. Його можна взяти на прокат. — Найчастіше велосипед беруть на півдня. Коштує це 50—60 гривень залежно від того, наскільки «круту» модель ви оберете, — розповідає власник одного з велопрокатів Ігор Ісайчук. — Окрім того, ми видаємо туристам шолом та рукавички. І, звичайно ж, карту маршрутів.

Для свого велосипедного дебюту ми обрали один з найлегших маршрутів. Підібрали підходящий ровер (до речі, його, як і сукню, потрібно приміряти) — і вперед... Хоч як дивно, та найскладнішою і найнебезпечнішою ділянкою подорожі виявилися не звивисті грунтові дороги, а кілька метрів звичайної траси. Спеціальних велодоріжок немає, отож дорогу довелося ділити з автомобілістами. А вони вперто не хотіли визнавати нас повноправними учасниками дорожнього руху.

Поверталися додому втомлені і (попри шалений щем у м'язах) горді собою. Ще кілька днів потому перед усіма знайомими хизувалися та розповідали, як два десятки кілометрів проїхали на ровері. Зіпсувало враження у цій подорожі тільки одне: згадка про туалет біля сувенірного ринку біля підніжжя Говерли (**на знімку**). Тут-то і розумієш, що як не крути, а до Європи нам, на жаль, ще їхати і їхати... І на самому ентузіазмі громадських організацій нічого не втримається. Як можна розвивати регіон і заробляти на цьому, проект «Велокраїна» показав. Цього літа його фінансування з ЄС закінчується. І естафету мають перейняти місцеві підприємці та влада. Залишається тільки сподіватися, що цю справу не запустять.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото автора.

РАХУЄМО ВИТРАТИ:

Дорога

Автомобіль. Відстань від Києва до Яремче — 580—620 км. Вартість поїздки залежить від потужності та апетитів вашої автівки. Беремо в середньому — 280 гривень в один бік.

Поїзд. Прямого сполучення між столицею та Яремчим немає. Оптимальний варіант — доїхати до Івано-Франківська прямим потягом №43. Плацкарта коштує 99,07 грн., купе — 154,71 грн., люкс — 520,73 грн. В Івано-Франківську з вокзалу щогодини курсує маршрутка до Яремчого, квиток коштує 12 гривень.

Ночівля

У наметах — безкоштовно.

Доба у приватній садибі коштуватиме 100—150 гривень без харчування. Пообідати, в середньому, можна від 50 гривень. Та все залежатиме від вашого смаку й апетиту.

Розваги та відпочинок

Любителі спеціально організованих екскурсій мають приготувати кілька сотень гривень. Приміром, за сходження на Говерлу правлять 100 гривень. Підкорення гори Піп Іван потягне на 150 гривень з людини. За одну сотню гривень вас виведуть на полонину. Щоправда, подібні розваги можна влаштувати і самим. Головне, мати карту та вміти її читати.

Ще одна атракція — відпочинок на велосипедах. Оренда двоколісного коня коштує від 80 гривень за день. Відсутність підходящого взуття чи одягу — не проблема. Ціни на тутешніх ринках значно гуманніші за столичні. Набір із кросівок, куртки-вітрівки та дощовика обійдеться приблизно у 200—250 гривень.

Усього

Дводенний відпочинок з проїздом в обидва боки, дворазовим харчуванням та двома екскурсіями в гори потягне на 700 і більше гривень.

Понад два десятки ветеранів Великої Вітчизняної війни отримали з бюджету Дніпропетровська по 10 тисяч гривень на поточний ремонт помешкань, окрім того, було видано сорок сертифікатів на проведення безплатних капітальних ремонтів, *інформує наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА*

Напередодні Дня військ зв'язку Збройних сил України, який відзначатимуть 8 серпня, з вітальними словами до військовослужбовців, ветеранів та працівників військ зв'язку звернувся міністр оборони Михайло ЄЖЕЛЬ, *повідомляє Укрінформ*

У НОМЕР

РІВНЕНЩИНА

Перші внески для онкохворих дітей

На лікування онкохворих дітей області вже перераховано 43 тисячі гривень. Це перші внески, зібрані в рамках благодійної акції, проведення якої ініціював голова Рівненської ОДА Василь Берташ. Сам керівник області та його заступники переказали для хворих дітей 25 тисяч гривень. Їх підтримали також працівники підприємств, установ, організацій та небайдужі до чужого горя мешканці області. Жодна гривня, яка надійшла на благодійний рахунок, не буде зайвою, кажуть медики, адже на лікування маленьких пацієнтів відділення онкогематології Рівненської обласної дитячої лікарні потрібні десятки, а то й сотні тисяч гривень. Збір коштів на лікування онкохворих дітей триває — акція є безстроковою.

Олександра ЮРКОВА.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Музей реальний і віртуальний

Відтепер відвідати Хмельницький обласний художній музей можна, не виходячи з дому. Його співробітники завершили створення власного інтернет-сайта. За допомогою комп'ютера можна дізнатись про музей і навіть переглянути його колекцію. Поки що в електронному варіанті представлені лише зразки живопису, однак робота над поповненням інтернет-сторінки триває. У спеціальному розділі розміщені зображення вибраних творів та іменний покажчик художників, чиї картини зберігаються у фондах музею.

Ірина КОЗАК.

ЛЬВІВЩИНА

Виявили сховище крадених автомобілів та запчастин

Під час проведення операції «Автомобіль» у селі Красів Миколаївського району було викрито сховище, де виявлено транспортні засоби, частина з яких перебувала у розшуку. Про це повідомляє прес-служба управління ДАІ у Львівській області. Зокрема, на території сховища були виявлені: автомобіль «Хонда» у розукомплектованому стані, який викрали 26 липня 2010 року в Росії, двигун автомобіля «БМВ X5», який 2004 року занесений у базу «Інтерполу» як крадений. Крім них там перебувало ще 19 розібраних автомобілів. Вони на території України не зареєстровані та були ввезені в країну контрабандним шляхом.

Крім того, було виявлено 85 кузовів до різних марок автомобілів, у яких знищені номери, 54 двигуни тощо. Одне слово, працювали тут із розмахом.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Туристам у печерах пропонували марихуану

На Тернопільщині затримано подружню пару, яка торгувала марихуаною. Коноплі вони (обоє, як повідомляє міліція, вже пенсіонери) вирощували на власній присадибній ділянці. А з покупцями зустрічалися в печері Кришталева, призначаючи їм зустрічі в безлюдних місцях. Нагадаємо, печера Кришталева — один з найбільш відвідуваних туристичних об'єктів області. Її довжина — 23 кілометри. Екскурсійний маршрут становить близько двох з половиною кілометрів. Стосовно затриманих порушено кримінальну справу. Посіви конопель на їхній ділянці знищені.

Країна жниве

ВРОЖАЙ-2010

Коровай менший, ніж планували

Аграрії Херсонщини завершили збір ранніх зернових. Урожай скошено на 644 тис. га, при цьому середня врожайність становить 29 центнерів з гектара. До загальної обласної «комори» намолочено 1,348 млн. тонн зерна, де основна частка — 900 тисяч тонн — озима пшениця.

Цьогорічний коровай виявився меншим від прогнозованого, який планувався в межах 1,83 млн. тонн. Для порівняння: у 2009 році зернових та зернобобових в регіоні зібрали 1 млн. 768 тис. тонн, **повідомляє Світлана Анедченко.**

На хлібозаготівельному пункті помер 28-річний працівник

Інспектори з охорони праці розслідують причини смерті 28-річного працівника ТОВ «Привільнянський хлібозаготівельний пункт», що у Солонянському районі. Як повідомили в територіальному управлінні Держгірпромнагляду по Дніпропетровській області, чоловік раптово знепритомнів, коли розгортав зерно на території зерносховища. Одразу був доправлений до лікарні, де того самого дня помер. Остаточні обставини та причини смерті з'ясовуються, **інформує наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

ФОТОФАКТ

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

***На знімку*: завершується збір урожаю ранньої групи зернових культур з полів приватного підприємства «Радівське» Калинівського району Вінницької області. Врожай пшениці, зібраний з 500 гектарів, становив у середньому 50 центнерів з гектара. Вся пшениця — 2—3 класу. Середня врожайність ячменю — в межах 55 центнерів з гектара, гороху — 31. Загалом під озимі культури в господарстві було відведено 880 гектарів земель.**

Дощі пригальмували косовицю

Про справи на жнивному полі Закарпаття звітували на обласній нараді керівники управлінь агропромислового розвитку краю.

Начальник головного управління агропромислового розвитку області Іван Паук поінформував: у жнивах задіяно півтисячі комбайнів, зернові скошено на третині площ. Це дещо менше порівняно з аналогічним минулорічним періодом.

— Уповільнення темпів збирання спричинено погодними умовами — надмірні опади у другій декаді липня негативно вплинули на хід жнив. Тому, доки дозволяє погода, треба пришвидшити темпи робіт, — наголосив заступник керівника ОДА Віктор Феєр.

Водночас середня врожайність в області становить 24,8 центнера зерна з гектара. Найвищі показники у сільгоспвиробників Мукачівського та Ужгородського районів — 27,1 і 26,9 центнера на круг відповідно. Найменше зернових сьогодні збирають у Берегівському районі.

Одночасно триває підготовка і до сівби озимих під урожай-2011. Обсяги визначені — понад 36 тисяч гектарів, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

Вимагають скасувати наказ про звільнення ректора

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«У липні 2010 року закінчився термін контракту Володимира Павловича Шевченка щодо його роботи на посаді ректора. Конференція трудового колективу Донецького національного університету одностайно висунула його кандидатуру на посаду ректора на наступний термін. Він успішно звітував на кадровій комісії Міністерства освіти. Вибори ректора повинні були відбутися у вересні, — йдеться у колективному листі. — Несподівано і, за нашим переконанням, абсолютно невиправдано і несправедливо наказом міністра освіти і науки України Шевченко був відсторонений від виконання своїх обов'язків».

Викладачі просять скасувати указ та призначити заплановані вибори. Автори зазначають, що Володимир Шевченко чимало зробив для становлення і розвитку класичного університету в індустріальному краї: «Увесь колектив добре пам'ятає, що саме під керівництвом В. П. Шевченка ми пережили найскладніший період в історії університету — 90-ті роки, коли фактично вища школа була покинута напризволяще і виживали самостійно хто як міг. Завдяки організаторському таланту нашого ректора в університеті були збережені найцінніші науково-педагогічні кадри, не була втрачена жодна наукова школа, плідно працювала аспірантура і докторантура, незважаючи на багатомісячні невиплати стипендій і зарплат з боку держави. Воля ректора В. П. Шевченка, віра в нього тоді допомогла багатьом теперішнім відомим науковцям і викладачам не опинитися на узбіччі життя або за межами України в пошуках кращої долі».

Своє обурення висловила і низка громадських організацій області, серед яких — обласні організації Всеукраїнського товариства «Просвіта», Всеукраїнського товариства політв'язнів і репресованих, Союзу українок, обласне товариство імені Олекси Тихого, а також осередки деяких політичних партій. У колективному листі події навколо університету названі «брутальною розправою». До речі, Володимир Шевченко не є членом жодної з партій. В області висловлюють припущення, що саме така політична незалежність могла стати причиною звільнення ректора.

Ліна КУЩ.

Нова поліклініка «Арселорміттал Кривий Ріг»

На реалізацію проекту, що здійснювався в рамках виконання інвестиційних зобов'язань, підприємство спрямувало 27,3 млн. грн., із яких 12,3 мільйона витрачено на придбання медичного діагностичного обладнання. Зокрема, тут встановлено універсальну цифрову рентген-діагностичну систему, яка дозволить прискорити проходження медоглядів, а також спеціальне обладнання для діагностики професійних захворювань. Поліклініка — один із підрозділів медичної служби підприємства, до складу якої входять також профілакторій «Джерело», медсанчастина гірничо-збагачувального комбінату та 23 пункти охорони здоров'я.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Міліція шукає жертв «чорних трансплантологів», а лікарі готують позови

Справа «чорних трансплантологів» набирає обертів. Нагадаємо, днями начальник департаменту боротьби із кіберзлочинністю і торгівлею людьми МВС України Юрій Кучер повідомив про ліквідацію міжнародного злочинного угруповання, що займалося незаконною трансплантацією нирок. До його складу буцімто входило четверо хірургів однієї з найпрестижніших київських клінік. Загалом, угруповання складалося з дванадцяти осіб, керував якими громадянин Ізраїлю.

За словами Юрія Кучера, лікарі близько трьох років вербували громадян України, Росії, Молдови, Білорусі та Узбекистану, потім видаляли у них нирки для подальшої трансплантації заможним реципієнтам в Ізраїлі, країнах Європи та Азії. Як правило, донорами ставали малозабезпечені громадяни, яким пропонували продати свою нирку за 10 тисяч доларів. Загалом члени угруповання за час своєї діяльності заробили понад 40 мільйонів доларів, **передає УНІАН**.

У київській клініці, де працюють четверо звинувачених хірургів, відкинули звинувачення у проведенні операцій з незаконної пересадки органів. Там повідомили, що ніхто з працівників не заарештований, навіть інформації про те, що когось підозрюють, у них немає. Медики готують позови проти правоохоронців до суду за наклеп.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У столичній галереї «Лавра» проходить виставка найкращих медіа-фотографій світу «World Press Photo 2010», до якої увійшли понад двісті знімків фотографів із 22 країн.

ДАІ просить не паркуватися біля лісових масивів, а шашлики смажити вдома

На вихідні Гідрометеоцентр не обіцяє українцям нічого втішного: спека триватиме. Уряд посилює протипожежні заходи, адже від «червоного півня» вже постраждало більш як 625 га зелених масивів. Перший віце-прем'єр Андрій Клюєв розпорядився тимчасово заборонити в'їзд до лісів, а також припинити військові навчання та утилізацію боєприпасів. ДАІ рекомендує водіям утриматися від подорожей на далекі відстані й не паркувати «залізних коней» біля лісових масивів, адже іскра від двигуна або кинутий недопалок можуть призвести до пожежі. Відвідування лісів пішоходами теж обмежать.

Селянам під час спеки заборонили випалювати стерню та бур'яни.

Лісові пожежі у Дніпропетровській області.

Знищено третину молодого лісу

Днями протягом двох годин гасили лісову пожежу поблизу села Дзюньків Погребищенського району на Вінниччині. Рятувальники задіяли чотири одиниці техніки із спеціалізованої пожежної частини райцентру та місцевого сільгосппідприємства «Лан». Із дванадцяти гектарів трирічних насаджень сосни на території місцевого підприємства «Погребищерайагроліс» полум'ям знищено 3,5 га, або третину молодого лісу. Як повідомили в головному управлінні з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрації, після збирання врожаю хтось запалив стерню, а вогонь перекинувся на лісові насадження...

Голова Вінницької облдержадміністрації Микола Джига доручив керівникам відповідних служб організувати цілодобову охорону лісів від можливих пожеж. У розпорядженні керівник регіону вимагає жорстко й оперативно реагувати на порушення протипожежної безпеки та ігнорування заборони випалювати стерню, бур'яни, смітники. Зокрема, доручено знайти й притягти до відповідальності винуватців НП біля села Дзюньків, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Забезпечити цілодобове чергування протипожежних формувань на спеціалізований та пристосований для гасіння техніці доручено селищним та сільським радам Чернігівської області. За розпорядженням голови облдержадміністрації В. Хоменка створено обласний штаб із ліквідації можливих лісових пожеж та запроваджено постійне патрулювання лісових масивів працівниками міліції, пожежно-рятувальних підрозділів, державної екологічної інспекції та лісокористувачів. **Як повідомив начальник Головного управління МНС у Чернігівській області Володимир МУХА,** через пожежну небезпеку полювання на території області заборонено аж до 4 вересня.

Мешканцям столиці, які вже встигли відчути запах небезпеки і побачити смог, теж не варто розслаблятися: нині на території Київської області виявлено 6 вогнищ тління торфу — на території Іванківського, Бородянського, Васильківського та Києво-Святошинського районів. Щоправда, за словами голови Київської обласної державної адміністрації Анатолія Присяжнюка, «відкритого вогню немає».

На зупинках чергують медики

У Херсоні цими спекотними днями на кінцевих зупинках маршрутки чергують медики. Самопочуття водіїв контролюють і перед виїздом, і після повернення. Крім того, водіям, схильним до гіпертонії, заборонено виїжджати на маршрути в години пік. Такі заходи запроваджено з метою запобігання можливим ДТП.

Останнім часом стовпчик термометра в південному місті не раз піднімався до 55—56 градусів на сонці й до 44 — у тіні. За прогнозом синоптиків, найближчими днями температура буде ще вища. Щоби полегшити переїзд розпеченим містом пасажирам, перед кожним рейсом маршрутники миють салони.

А от тролейбуси курсують із дещо збільшеним часовим інтервалом — диспетчерська служба міського комунального підприємства «Херсонелектротранс» розробила додатковий графік відпочинку водіїв, **повідомляє Світлана АНЕДЧЕНКО.**

Як поводити себе в небезпечній ситуації, знають відпочивальники табору «Сонячний», що в селі Гурівці Долинського району Кіровоградської області. Днями в рамках громадської акції «Запобігти. Врятувати. Допомогти» до них завітали рятувальники. Хлопчики й дівчатка наввипередки з дорослими вчилися правильно одягати протигаз та кидати пожежний «рукав», відповідали на непрості запитання вікторини. Головний приз (міні-радіоприймач) від організаторів акції — працівників центру пропаганди головного управління та Долинського районного відділу МНС в області — дістався найактивнішому юному учаснику змагань Владику Гордому, **повідомляє Ірина ПОЛУЛЯХ.**

Фото надане Головним управлінням МНС у Дніпропетровській області.

У НОМЕР

<u>ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ</u>

За кожного шахрая банк обіцяє 5 тисяч гривень

Інформація про осіб, які підозрюються в одержанні шахрайських кредитів, уже розміщена на сторінках «ПриватБанк проти шахраїв» у мережах Facebook і Вконтакті. Крім того, постійно діюча «галерея» шахраїв як із числа клієнтів, так і співробітників є на офіційному сайті банку. За кожного ідентифікованого шахрая (якщо, звичайно, інформація буде достовірною і підтвердиться під час подальшого розслідування), повідомляє прес-служба, банк заплатить п'ять тисяч гривень.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

<u>РІВНЕНЩИНА</u>

Запізнюються з ремонтами шкіл

За словами начальника обласного управління освіти і науки Івана Ветрова, значних проблем у підготовці освітніх закладів до нового навчального року нема. Чи не єдиною складністю залишаються капітальні ремонти приміщень деяких шкіл — їх не встигають завершити до першого вересня. Причина — затримка з виділенням бюджетних коштів.

А ось досвід Рівненщини щодо впровадження інформаційно-комунікативних технологій у школах заслуговує на те, щоб його поширити і в інших регіонах. Так, рівненські фахівці розробляють мультимедійне програмне забезпечення освіти, на стадії створення потужний інформаційний портал, область має практику проведення всеохоплюючих інтерактивних форумів.

Олександра ЮРКОВА.

<u>ХЕРСОНЩИНА</u>

Не чіпати: пороховий льох!

Уперше за роки незалежності країни у Херсоні на окремих будівлях з'являться охоронні дошки. У такий спосіб пам'ятки історії та архітектури мають бути збережені від руйнування та знищення. Запобіжний захід для історичної спадщини ініціювала міська рада. На думку міського голови Володимира Сальдо, це сприятиме формуванню у городян почуття патріотизму, національної, суспільно-історичної та культурної свідомості.

До переліку обраних для першочергового захисту 24 споруд увійшли будинки банку Товариства взаємного кредитування, Херсонської міської думи, повітової земської управи, а також Очаківська брама, Петербурзька брама та пороховий льох Херсонської фортеці. Всього на території міста розташовано 198 пам'яток історії, культури та мистецтва.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

На вулиці Космічній у Дніпропетровську кипить робота: до Дня Незалежності транспортники планують увести її в експлуатацію після капремонту.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Пономар запорізького Свято-Покровського храму визнав вину?

Причиною його помсти настоятелеві церкви, як вважають правоохоронці, було звільнення з роботи.

У свою чергу, в церкві кажуть, що звільнили його через грошові оборудки і навіть крадіжки. До речі, міліція затримала не лише основного підозрюваного, а і його брата та матір. Останню відпустили, не зайшовши підтвердження її причетності до злочину.

Нагадаємо, під час вибуху у Свято-Покровському храмі загинула жінка, ще кілька осіб було поранено..

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

СПОРТ

Без втрат

Футбол. Ліга Європи. Третій кваліфікаційний раунд. Матчі у відповідь. 5 серпня. Обидва українські клуби, котрі виступали на цьому етапі, із завданням впоралися. Хоча вони провели свої матчі не бездоганно. Але в підсумку взяли гору і продовжують виступи в турнірі.

«Зестафоні» (Грузія) — «Карпати» (Україна, Львів). 0:1. Гол: Кожанов, 90+1. Перший матч — 0:1.

«Зестафоні»: Квасхвадзе, Аладашвілі, Оніані, Гідешелі, Еліава, Дзарія (Бабунашвілі, 58), Даушвілі (Бенашвілі, 81), Грігалашвілі, Апціаурі, Іонанідзе, Двалі (Цинамджвіршвілі, 65). **Тренер** — Георге Гегучадзе.

«Карпати»: Тлумак, Федецький (Г. Баранець, 90+2), Тубич, Мілошевич, Ощипко (Овелар, 32), Ткачук, Годвін, Худоб'як, Кожанов, Батіста, Зеньов (Гурулі, 45+4). **Тренер** — Олег Кононов.

Рефері — Томмі Ск'єрвен (Норвегія).

Зестафоні. Стадіон «Дато Абашидзе». 4 100 глядачів. 27 градусів.

Активні господарі, враховуючи мінімальну поразку в першій зустрічі у Львові, намагалися за найменшої нагоди атакувати, бити по воротах з різних дистанцій. Отож, в обороні «Карпат» і Тлумака легкого життя не було.

І така напруга тривала до того моменту, поки гості не забили м'яча. «Карпати» розіграли ефектну комбінацію, яку потужним і влучним ударом завершив Кожанов.

Варто сказати й про надзвичайну подію, котра трапилася в першому таймі. На стадіоні зникло освітлення (33-я хвилина). Команди залишили поле. І пауза тривала впродовж двадцяти хвилин.

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Спартак» (Сербія, Суботіца). 2:0. Голи: Селезньов, 45, Голек, 48. Перший матч — 1:2.

«Дніпро»: Каніболоцький, Лобжанідзе, Русол, Чеберячко, Денисов, Кравченко (Ротань, 30), Калиниченко (Назаренко, 75), Ферейра, Коноплянка, Селезньов (Гоменюк, 71), Голек. **Тренер** — Володимир Безсонов.

«Спартак»: Лабус, Стеванович, Шарац, Симович, Братич, Адамович, Торбіца, Веселинов, Убіпарич (Мірич, 46), Антонич, Пушкарич. **Тренер** — Драган Миранович.

Рефері — Штефен Штудер (Швейцарія).

Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 30 000 глядачів. 27 градусів.

Перед «Дніпром» стояло завдання виправити ситуацію, котра виникла після першої зустрічі. Насамперед від дніпрян вимагалася висока налаштованість на боротьбу. І вони змогли її досягти, провівши досить змістовну зустріч.

Традицію забивати в кожному матчі продовжив господар другого поверху Селезньов. Зробив це Євген, влучно пробивши головою, перед самою перервою. Приємно, що і в другому таймі «Дніпро» не поступався ініціативою, діяв першим номером, демонструючи наступальний і гострий футбол.

Одразу після відпочинку українці збільшили перевагу в рахунку. І довели цей матч до переможного завершення з потрібним результатом.

Обійшли Росію...

Рейтинг-таблиця коефіцієнтів УЄФА з урахуванням залікових балів за вихід до групового раунду ЛЧ. 1. Англія — 2.000 (сезон 2010/2011); 69.428 (за 5 сезонів); 7/7 (кількість клубів, які грають у єврокубках); 2. Іспанія — 1,714; 65.829; 7/7; 3. Німеччина — 1.583; 55.353; 6/6; 4 . Італія — 2.000; 50.981; 7/7; 5. Франція — 1,500; 44.428; 6/6; **6. Україна — 1.833; 35.633; 6/6;** 7. Росія — 1.750; 35.541; 6/6; 8. Португалія — 2.200; 34.996; 5/5; 9. Туреччина — 1,900; 32.350; 5/5; 10. Нідерланди — 1.583; 30.546; 6/6...

Нашкодив — відповідай

Воротаря луганської «Зорі» Ігоря Шуховцева дискваліфікували на шість матчів «за застосування фізичної сили до офіційної особи матчу». Про це «Голосу України» повідомив прес-аташе Прем'єр-ліги Андрій Палаєв. Таке рішення виніс Дисциплінарний комітет ПЛ. Нагадаємо, що у грі з «Карпатами» Шуховцев кілька разів штовхнув арбітра матчу Віталія Годуляна, за що був вилучений з поля.

Окрім цього, за некоректні висловлювання на післяматчевій прес-конференції на три тисячі гривень оштрафований головний тренер «Зорі» Анатолій Чанцев. Ще на три тисячі гривень оштрафований сам клуб за нецензурні скандування уболівальників «Зорі» на адресу судді та суперника.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Президент РФ Дмитро МЕДВЕДЄВ запропонував перейменувати російську міліцію в поліцію

На Феодосійський судноремонтний завод надійшли перші кошти із Китаю, який замовив тут будівництво чотирьох десантних кораблів на повітряній подушці української розробки. Сума контракту майже 126 млн. доларів *(УНІАН)*

Десятки тисяч людей вшанували пам'ять жертв бомбардування Хіросіми

У Парку миру цього японського міста зібралося близько 55 тисяч осіб. Серед них були люди, що вижили після американського ядерного удару, прем'єр-міністр країни Наото Кан, а також представники 74 закордонних країн.

Уперше в церемонії взяли участь генеральний секретар ООН Пан Гі Мун і посол США в Японії Джон Рус. Раніше Вашингтон завжди бойкотував такі заходи, заявляючи, що бомбардування були необхідні, оскільки наблизили закінчення війни, чим урятували життя багатьох солдатів.

Нагадаємо, 6 серпня 1945 року американська уранова бомба «Малятко» вибухнула на висоті приблизно 600 метрів над будівлею Промислової палати Хіросіми, яка дивом збереглася й донині. Температура на землі в цьому районі досягла 3—4 тисяч градусів, у радіусі 3 км від епіцентру було знищено 90 відсотків споруд. Близько 140 тисяч жителів міста загинуло під час вибуху або в перші чотири місяці після нього. 9 серпня 1945 року другу бомбу, плутонієвий «Товстун», було скинуто на Нагасакі.

ФОТОФАКТ

Москву вкрив дим від пожеж, які вирують навколо міста. За даними Мосекомоніторингу, що перевіряє якість повітря в російській столиці, днями була зафіксована максимальна концентрація шкідливих речовин в атмосфері за останні вісім років.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Закарпаття разом із сусідами долучиться до грантових проектів у галузі медицини

Євросоюз пропонує кілька грантових проектів, до яких можуть спільно долучитися Угорщина, Словаччина, Румунія та Україна. Серед пропозицій — створення регіонального профілактичного центру запобігання онкологічним захворюванням, відкриття будинків опіки для людей похилого віку тощо. Кошторис кожного з проектів — від 100 тисяч до 2,5 мільйона євро. При цьому 80 відсотків затрат фінансуватиметься коштом ЄС, по п'ять — Румунією та Угорщиною, ще десять — Україною, — йшлося під час наради в Ужгороді, на якій розглядалися питання участі у грантових проектах Євросоюзу.

Кілька проектів можна б втілити в життя спільно, сусідніми регіонами України, Угорщини та Румунії. Представники Закарпаття зазначили, що область насамперед зацікавлена у створенні регіонального профілактичного центру з онкозахворювань. Вартість проекту — пів-мільйона євро. «Нинішні пропозиції не менш цікаві за попередні, адже вони стосуються покращення медичного обслуговування населення, тож область обов'язково долучиться до їхнього втілення», — повідомив «Голосу України» заступник голови ОДА Володимир Гоблик.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ФОТОФАКТ

На центральному вокзалі Нью-Йорка проходить виставка афіш і студентського мистецтва. Одна з картин виставки повністю створена з канцелярських кнопок.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Поляки купують водійські права у нас

Уже кілька років поспіль у прикордонних з Україною регіонах Польщі виринає питання появи значної кількості водіїв з українськими посвідченнями. Здавалося б, нічого дивного. Адже з огляду на прикордонну торгівлю до Польщі прибуває багато українців. Ось тільки керують вони автомобілями з українськими номерними знаками. А тут головоломка — машина з польськими реєстраційними знаками, водій з польським паспортом, а от права українські.

Водії-поляки пояснювали, що пройшли курси і здали екзамен в Україні, що є підставою для видачі їм польського відповідника, яким займаються органи місцевого самоврядування. На перший погляд пояснення логічне. Проте, після перевірки закордонних паспортів у багатьох із щасливих власників українських прав виявилося, що в'їжджали вони на територію нашої країни хоча й часто, але на такі короткі терміни, що про проходження курсів годі й говорити. Справою зайнялася прокуратура. Притиснуті до стіни горе-водії «розкололися»: права робили через посередника за 2—3 тисячі доларів.

Чому ж громадянам Польщі так подобалося отримувати українські права водія? Це дуже влучно пояснює реклама однієї із посередницьких фірм — «складання екзамену без будь-якого стресу та за першим разом». Після жорстких нововведень у польському законодавстві не лише стосовно проходження курсів водіння і складання теоретичних та практичних екзаменів, а й щодо стану здоров'я бажаючих сісти за кермо, одним полякам була закрита дорога на курси удома, а іншим ніяк не вдавалося скласти екзамен.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Ветеран шкодує, що його не вбили при штурмі Берліна

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Старшина Атахан Набієвич Фарзалієв з фронту в рідну домівку повернувся не тільки із нагородами. Після трьох поранень і контузій у його тілі на 65 років «затрималися» осколки гранат, снарядів і куль. До них він уже давно звик, як притерпівся й до болючих ран, до того, що війна все ще намагається дістати його. Не може тільки звикнути фронтовик до байдужості та злоби людей, черствості чиновників, яким немає ніякої справи до несправедливості, що допускається стосовно фронтовика, орденоносця, батька численної родини, в якій 17 осіб.

— Краще б мене вбили при штурмі Берліна, — гірко ремствує інвалід першої групи Атахан Фарзалієв. — Намагаються зжити мене зі світу ці чиновники, перетворивши моє життя на суцільні тортури.

Атахан Набієвич працював до 70 років. У 1986 році «захворів» бджолами, і отут пощастило — йому надали для користування ділянку в товаристві садівників-бджолярів «Таїрівське». Пізніше, в 1990 році, коли держава виділила йому як інвалідові автомобіль «Запорожець», за рішенням зборів садівників-бджолярів на ділянці 8,5х3,5 метри фронтовик обладнав для свого автомобіля гараж, яким і користувався довгі роки. У 2003 році почалася приватизація земельних ділянок, на яких розташовувалися любителі бджіл. За невідомих причин, сусідові інваліда вдалося отримати акт на право власності земельної площі, на якій було розташовано гараж Атахана Набієвича.

Сусід по товариству садівників-бджолярів Ігор К., отримавши документ із печаткою, став діяти рішуче й зухвало — перед гаражем фронтовика з'явився каркас іржавого автобуса, який перегородив виїзд машини.

Виникла земельна суперечка, яка триває дотепер. Першими спробували її вирішити члени комісії, створеної Таїрівською селищною радою. Висновок їх був наступним: «Земельну ділянку під гараж виділено окремо і в площу ділянки І. К. вона не входить». Овідіопільське районне управління земельних ресурсів повідомило ветерану, що з вини землевпорядників відбулася помилка в обмірюванні земельних ділянок. Здавалося б, все йде до того, що справедливість має узяти гору.

Але Овідіопільський районний суд Фарзалієву А. Н. у позові до Ігоря К. відмовив. Пізніше Апеляційний суд Одеської області скасував це рішення та направив справу на новий розгляд у той самий суд, але іншому судді.

Час ішов, «Запорожець» іржавів у гаражі, а фронтовик оббивав пороги кабінетів посадовців, сподіваючись на відновлення справедливості.

Герой Радянського Союзу, капітан першого рангу у відставці, голова Одеської міської ради ветеранів Валентин Соколов звернувся із листом до прокурора Одеської області, у якому зазначив, що «На звернення Фарзалієва до Овідіопільської райдержадміністрації, прокуратури Овідіопільського району, обласної прокуратури із проханням припинити незаконні дії сусіда ніхто не звернув уваги. Голова райдержадміністрації Наталя Чегодарь визнала, що землевпорядники Овідіополя припустилися помилки при визначенні розмірів ділянки Ігоря К., але не розпорядилася привести у відповідність розміри земельних ділянок сторін, що сперечалися, а порадила Фарзалієву звернутися в суд для вирішення його проблеми. Пішли судові розгляди. Поки йдуть суди, інвалід 1-ї групи не може користуватися автомобілем, наданим йому державою як засіб протезування, тому що компетентні органи Овідіополя та області виявилися безсилими перед свавіллям людини, яка здійснила самоправність стосовно захисника Батьківщини».

Овідіопільський районний суд, який у новому складі розглядав позовну заяву Фарзалієва до Ігоря К., ухвалив рішення про проведення судової будівельно-технічної експертизи. Таку експертизу було проведено НДІ судових експертиз. Вона підтвердила обґрунтованість позовних вимог фронтовика, та її результати надійшли до суду.

28 травня 2009 року, після шести років безперервної боротьби інваліда першої групи за відновлення своїх законних прав на користування земельною ділянкою, Овідіопільський районний суд виніс рішення відмовити Фарзалієву в задоволенні позову. Суд зобов'язав фронтовика «усунути перешкоди в користуванні земельною ділянкою №22, розміщеної в ОСП «Таїрівське» Таїрівської сільради шляхом звільнення земельної ділянки від установленого на ній автогаража»

Одеський обласний апеляційний суд і Верховний суд України підтвердили законність рішення районного суду.

87-річний фронтовик готує документи для звернення за захистом своїх прав у Європейський суд з прав людини. В Україні, куди б він не звертався, Атахан Набієвич не зустрів співчуття і бажання чиновників допомогти йому.

Ця історія триває вже сім років! Чи можна було очікувати справедливого рішення? Можна, звичайно, запевняють юристи. Якби Овідіопільська райдержадміністрація підтримала в суді заяву Атахана Набієвича Фарзалієва. Але вона цього не зробила. Чому? Нехай це залишиться на совісті керівництва Овідіопільського району.

Атахан Набієвич Фарзалієв є правнуком легендарного довгожителя Ширалі Муслімова, який прожив 168 років. Не за горами 90-річчя самого Атахана Набієвича. Тільки не буде це свято для ветерана радісним. Напевно, не випадково він упустив слова, що нехай краще б його фашисти вбили при штурмі Берліна, тому що терпіти таке ставлення до себе він вже просто втомився.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Замість переходу — поминальні віночки?

ТРАГЕДІЯ

В інформаційних зведеннях практично всіх оперативних служб цей факт був зафіксований, не викликавши жодного резонансу, під позначкою «нещасний випадок». Дійсно, його можна розцінити саме так. Бо чоловік не помітив потягу, що наближався, і опинився під його колесами.

Здавалося б, у цій історії винною може бути хіба що сама доля, якби не кілька обставин, що змушують подивитись на все з іншої точки зору. А звернули на них увагу насамперед ті, хто кожен день опиняється під прицілом подібного нещастя — працівники та торгівці ринку.

Трагедія сталася буквально за порогом найбільшого в місті речового ринку. Тридцятисемирічний чоловік разом із дружиною та дитиною, вийшовши з базару, переходив залізничну колію. Йшов трохи попереду від своїх близьких і не почув ані шуму від потягу, ані криків застереження. Все трапилось миттєво на очах у родини. Наразі транспортна прокуратура веде розслідування, і хоча остаточні висновки ще не зроблені, їх можна передбачити: машиніст навряд чи міг попередити зіткнення. Отож і винних у цій справі не залишається.

— Все це так, — погоджуються свідки трагедії. — Але ж скільки років йде мова про те, що тут до біди недалеко. Вже й не одна людина на цій колії загинула. Та відводити цю потенційну небезпеку ніхто так і не збирається.

Так склалось, що свого часу ринок розмістився на території, яка була наче огороджена з двох боків залізничними коліями. Чималий рух потягів проходив якраз перед входом до базару, і небезпека для пішоходів була надзвичайно високою.

З часом цю гілку просто було закрито. Але ж рух потягів не припинити, і він був перенесений, так би мовити, на задній план, тобто на гілку, котра залишилась із тильної сторони базару. Тоді придумали ще один варіант: аби не будувати дорогий об`їзний відрізок шляху, скоректувавши рух поїздів, з'єднувальну колію гілки винесли за територію базару. На перший погляд здавалось, що проблему безпеки розв'язано. Та насправді її так і не було вирішено до кінця.

Адже приймаючи рішення про зміну залізничних маршрутів, міська влада планувала виконання ще однієї важливої умови — будівництва пішохідного тунелю під трьома коліями діючої лінії. Зверху мали збудувати три наземні павільйони ще й пасажирську платформу. Оскільки проект вимагав певного фінансування, не передбаченого бюджетом, вирішили, що в ньому візьме участь не тільки місто, а й підприємці, які мають ділянки на території ринку. Рішення справді було розумним. Наче підтверджуючи його, представники ПНТФ «Союз» продемонстрували договір між їх фірмою та Проектновишукувальним інститутом транспортного будівництва «Київдіпротранс», котрий було укладено ще сім років тому. Одним із пунктів у ньому — якраз будівництво переходу. Але саме на це коштів ні в кого так і не знайшлось. Протягом кількох років «Союз» звертався з листами до міської влади, щоб таки довести справу до кінця. Але ніяких практичних кроків так і не було зроблено.

В результаті на діючій гілці залишились два імпровізованих переходи відстанню в кількасот метрів. Через один проходить найкоротший шлях із базару до центру міста. Іншим прямують навпростець до ринку мешканці одного із мікрорайонів. Пішохідний рух на обох залишається насиченим і небезпечним, бо ані шлагбаумів, ані будь-яких семафорних знаків поруч немає. Єдине, що може насторожити неуважного пішохода — це невеличкі пам'ятні знаки, котрі родичі встановили на місці трагедій. На жаль, кількість їх збільшується (на знімку).

А ринок залишається одним із найбільших техногенно небезпечних об'єктів міста. Втім, взятись за розв'язання хоча б однієї проблеми — наче зачепити клубок зі зміями, де укус кожної може привести до трагедії. Величезна концентрація товару, скупченість десятків тисяч людей на обмеженій території, недостатня кількість та якість під`їзних шляхів та ще й небезпечність пішохідних переходів — кожна із цих позицій наче міна сповільненої дії, закладена під базаром. Наче окремі дзвіночки тривоги час від часу тут загоряються кіоски з товаром. Добре, що поки що досі вдавалось їх швидко локалізувати і не допустити масштабної трагедії.

А загибель людей на коліях уже стає звичною подією. Та й досі все списують лише на нещасний випадок.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

А до біди недалеко

SOS!

Міліція продовжує бити затриманих?

Під час здійснення планової міліцейської операції «Мак» працівники Бориспільського міськрайвідділу ГУ МВС України в Київській області на приватній присадибній ділянці в Борисполі затримали столичного стоматолога Тараса Гущука та сезонного працівника його господарства Сергія Фидриха. Згодом лікарі карети швидкої допомоги міської лікарні констатували струс головного мозку у господаря садиби. А робітник скаржився на різкий біль у нирках та демонстрував лікарям отримані тілесні ушкодження. Дісталося від міліцейського «Беркута» і дружині затриманого — Іванні, яка перебуває на четвертому місяці вагітності: її брутально відштовхували від чоловіка, якому вона намагалася зупинити кров на обличчі. Як наслідок — кілька синців на тілі потерпілої. Жінка відразу звернулася за захистом своїх прав до Уповноваженого з прав людини Ніни Карпачової, котра негайно направила до Борисполя своїх представників.

Як з'ясувалося, того дня на присадибній ділянці в теплиці місцева міліція виявила 11 коноплиних кущів. Але при цьому вона не обмежилася складанням відповідних адміністративних протоколів і констатувала, що кожен із затриманих чинив опір законному розпорядженню міліції. Природно, що таке стандартне і цинічне формулювання викликало велике здивування у представників Омбудсмена. Адже як можна погрожувати озброєному загону спеціального призначення, коли на твої заведені за спину руки одягнені міліцейські наручники?!

У зв'язку з застосуванням тортур до затриманих у Борисполі Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова звернулася з відповідним поданням до Генерального прокурора України Олександра Медведька. Провадження Омбудсмена у цій справі триває, — повідомила прес-служба Уповноваженого з прав людини.

Чи виживе річечка в центрі Луцька?

Колись у Сапалаївці ловили щупаків і линків, а сьогодні — зношені черевики і пластикові пляшки. Річка, яка мала б стати окрасою Луцька, поступово стає стічною канавою. На жаль, така сумна доля багатьох міських річок України.

Територія Луцька рівнинна. Яр, що перетинає місто зі сходу на захід, сприймається тут майже як аномалія. Його дном тече річечка, яка в давнину називалася Яровицею. Там, де вона впадала в Стир, було колись село Яровиця. Сьогодні цей старовинний топонім зберігає лише одна з вулиць обласного центру. Свою назву річечка отримала від ставу, який у її пониззі кілька століть тому загатив багатий чоловік Сапалай. Ставок назвали Сапалаївським. Згодом і річечка стала Сапалаївкою. Хоч біля гирла вона ще довго залишалася Яровицею.

Мене цікавили спогади старожилів про минуле Сапалаївки. Спогади доводять, наскільки змінилася річечка за життя всього кількох поколінь лучан.

Оздоровчий табір без виїзду з дому

Дитинство першого заступника голови федерації профспілок Волині Петра Якименка минуло на березі Сапалаївки в районі теперішнього облдержархіву. На початку 1950-х це була околиця Луцька, землі колишніх Теремнівських хуторів, де будинок від будинку відділяло кілька сотень метрів. Зараз це один із найгустозаселеніших районів міста.

— До 1965 року річечка була повноводою, — пригадує Петро Мефодійович. — Весною, коли повінь, через неї можна було переправитись лише човном, бо всі невеличкі місточки заливало. Вода в Сапалаївці була така чиста, що видно піщане дно і рибу. Щук, линків, карасів водилося стільки, що наловити кілька відер могли навіть підлітки. Особливо багато було в'юнів. Їх батько смажив, лише посоливши. Така смакота! Уздовж всієї річки від теперішнього проспекту Відродження до вулиці Карпенка-Карого зроблені «саджалки» для вирощування риби. Природа тут була недоторканою, й нам, дітворі, не треба було жодних оздоровчих таборів. Весною, коли на річці льодохід, я з хлопчаками залюбки катався на крижинах.

Ще більше пам'ятає колишній педагог Галина Борбенчук. Її батьки до війни купили п'ять десятин землі в районі теперішніх вулиць Володарського, Олега Кошового, Мазепи. Хутір звався Сапалаївським.

— Там, де зараз величезний житловий масив, його в Луцьку називають Балкою, колись було лише кілька хутірських садиб, — розповідає Галина Володимирівна. — Батьки навіть корчували тут сосни, мабуть, залишки колишнього лісу. Працювати їм доводилося важко. Але як приємно було ввечері піти на річечку і скупатися в її прозорій теплій воді. Довкола на берегах було море квітів, безліч пташок. Риба з Сапалаївки не переводилася на нашому столі. Струмочок, який вбігав у річку, поблизу теперішньої вулиці Олега Кошового, був межею нашого поля з півдня. Випасаючи корів, ми знали, що його не можна переходити. Згодом по той бік Сапалаївки з'явився аеродром. Льотчики теж приходили освіжитися на річку.

Журналістка Ліда Лагановська ще й досі бачить Сапалаївку, прикрашену білими ліліями. Дівчинкою вона з подругами бігала за ними з району вулиці Клима Савура до теперішньої міської лікарні. А це кілька кілометрів угору за течією. Директор Теремнівського — колись сільського, а з 1957 року міського будинку культури Олена Музичук пригадує, що на свято Водохреження освячену воду брали просто з облаштованого на Сапалаївці ставка і без остраху пили її.

Мали бути санаторій і парк

На вулиці Січовій (мікрорайон Теремно) понад сорок літ живе Марія Павлосюк. В її пам'яті цей куточок міста зберігся як чудова природна оаза. Свого часу тут на базі вже діючого ендокринологічного диспансеру навіть хотіли організувати санаторій. Місцина дійсно райська. З одного боку її омивала Сапалаївка, з другого — її притока. Всюди росли верби, водилася риба. Лучани пам'ятають красиві ставки, які облаштував у диспансері його головний лікар Володимир Іванович Чоп'як. Там плавали декоративних порід качки, плескалися ондатри...

Здавалось, сама природа подарувала Луцьку прекрасну річечку, заховавши її в захищену від вітрів долину. Недарма у міжвоєнний час Сапалаївку та її береги польська адміністрація хотіла зробити головною відпочинковою зоною воєводського центру. В облдержархіві є складений 1934 року «План міського парку в районі «колонії ужендничей (урядової)». Його частково вдалося реалізувати. Лучани й досі пам'ятають розташований поблизу вулиці Шопена парк ім. Ворошилова. По війні тут збудували станцію дитячої залізниці, проклали вздовж річечки вузькоколійку.

Забивали джерела камінням

При розбудові Луцька міська влада ніби все робила на користь річечки. А тим часом зник став у її нижній течії, долиною Сапалаївки проклали каналізаційний колектор, між вулицями Винниченка і Потапова річечку взяли у бетонні береги. В центрі Луцька з окраси міста вона поволі перетворюється на стічну канаву, від якої літньої пори недобре пахне.

Найпотужніший наступ на Сапалаївку розпочався в 1970-х. Тоді в районі вулиці Січової спорудили хлібозавод і комбінат молокопродуктів. Для будівництва обрали русло однієї з приток річечки поблизу згаданого ендокринологічного диспансеру. Зникли стави, риба, дикі качки. Аби місцевість не затоплювалась, під землею проклали трубу. Проте місце, куди в рів витікає вода, забите сміттям. І кожна злива перетворює цей район вулиці Січової на брудне озеро.

З ностальгією лучани згадують джерело, яке било з-під землі в долині між міською лікарнею і вулицею Ветеранів. З десяток менших потічків текли з-під пагорба поблизу теперішнього архіву. Колишній працівник Луцького управління механізації Богдан Козак пригадує, як важко було загатити камінням і землею потужне джерело в кінці вулиці Островського, поблизу якого почали зводити будинок. Жодного з цих срібляcтих озерець зараз немає. Як і струмка, що збігав балкою в районі теперішніх вулиць Воронихіна, Мазепи, Олега Кошового. Згубив його побудований на початку 1970-х колектор для скиду дощових вод з електроапаратного заводу та заводу виробів із пластмас.

Актами справі не зарадиш

Я не раз пройшов уздовж усієї річечки в межах міста. Картина непривабліва. Починаючи від держархіву і вниз за течією русло заболочене, заросле лепехою, очеретом. Повсюди купи побутового сміття. Сморід, який іде від води, свідчить, що окремі мешканці прибережних садиб скидають сюди побутові стоки. Дехто примудрився використовувати для цього навіть дощову каналізацію. Саме це виявила рейдова бригада, яка 2 липня перевіряла санітарний стан Сапалаївки. Із зливових колекторів поблизу вулиць Задворецької, Карпенка-Карого, проспекту Відродження чомусь навіть за довгої відсутності дощів у річку текла брудна вода.

Здатність річки до самоочищення стримують штучні загати із повалених дерев і гілляк, низько встановлені над водою пішохідні мости поблизу вулиць Чехова, Чорновола, Хомської...

Найбільшим злом, як вважає головний інженер проекту ЗАТ «Волиньводпроект» Микола Залізнюк, є забудова прибережної водоохоронної зони. Подекуди приватні будинки-палаци впритул підступили до Сапалаївки. Останній часом цей наступ набрав загрозливих темпів. Інтенсивно засипається луг навпроти меморіального комплексу на вулиці Теремнівській, завозиться земля на заплаву річечки поблизу мосту на проспекті Відродження, проведено підготовчі роботи для зведення приватного будинку за двадцять метрів від річки на вул. Ясній.

Начальник відділу екології Луцької міської ради Борис Сорока стурбований:

— На жаль, сьогодні Сапалаївка перестає бути річкою, бо при забудові прибережні водоохоронні смуги у багатьох місцях були засипані. Свого часу ми розробили проекти прибережних водоохоронних смуг річок Стиру, Сапалаївки, Омельянівки, Жидувки. Однак окремі установи та власники приватних садиб і далі забруднюють їх побутовим сміттям, намагаються відхопити кілька метрів річкової території. Вже цього року ми провели рейди-перевірки, виявили чимало порушень природоохоронного законодавства. Склали акти, надіслали у відповідні органи. Цієї весни провели декілька загальноміських толок для наведення порядку на берегах річок.

На жаль, ефективність цих заходів невисока. Аби переконатися, що річка не має в місті господаря і поступово перетворюється на стічну канаву, варто хоч раз пройтися її берегами, особливо в районі обласної санепідемстанції (!), дитячої залізниці, вулиць Чехова, Задворецької, Островського, Чорновола.

Візьмімо за приклад Ольштин

Концертмейстер облмуздрамтеатру Ярослав Зеленов пригадує, якою чистою і мальовничою була річечка в центральній частині міста від вулиці Винниченка до Задворецької (район Київського майдану):

— У 1950-х роках Сапалаївка славилася прозорою водою. З містка ми дивились, як там плавають карасі, в'юни. Взимку каталися на ковзанах. Особливо красивим був район парку ім. Ворошилова. Тепер річечка в центрі Луцька через несанкціонований скид туди із приватних садиб побутових стоків практично не замерзає. Колись піщане дно замулилося. Через це Сапалаївка постійно заливає колію дитячої залізниці, рух поїзда припиняється. Про колишній парк ім. Ворошилова влада зовсім забула. Його територія нагадує сміттєзвалище. Так само, як і розташований поруч Ботанічний сад Волинського національного університету. Мені часто доводиться бувати в польському місті Ольштин, це побратим Луцька. В самому його центрі — така само річечка, як наша Сапалаївка. Її береги перетворені на прекрасну зону відпочинку. Чому б Луцьку не взяти приклад з Ольштина і не створити в центрі міста ще один парк.

* * *

Цього року Луцьк відзначатиме 925-річчя першої писемної згадки про місто. І хоч Верховна Рада ухвалила відповідний закон, до ювілею в обласному центрі майже нічого не робиться. Ще коли Луцьк готувався до 900-ліття, на берегах Сапалаївки, в середній її течії, було закладено парк. Саму річечку почистили і розширили. Тепер тут прекрасна зона відпочинку. Почистили у 1985-му також Теремнівський став. Однак минуло чверть століття, і Сапалаївка знову потребує допомоги людей. Будемо сподіватися, що лучани не дадуть загинути річечці і повернуть їй колишню красу. Поки що це можна зробити.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: такий вигляд має річка Сапалаївка в районі парку культури та відпочинку ім. 900-річчя Луцька після розчищення.

Фото автора.

У Азовському морі задихається риба

У Азовському морі температура води досягла рекордної позначки — 28—29 градусів, що згубно позначається на життєдіяльності фауни. Риба бичок — у передмoровому стані, і у зв'язку з цим її дозволили ловити без квот. За словами начальника оперативного відділу Державної Азово-Чорноморської екологічної інспекції Олексія Кобильського, рибалкам не тільки дозволяють виходити в море й ловити бичка, а навіть закликають це робити. «Щоб не було викиду на берег. Риба задихається. Якщо станеться викид, то буде завдано шкоди довкіллю», — сказав Олексій Кобильський.

Георгій ВЕРВЕС.

Природа теж хоче порядку

Найнеспокійніший відпочинок на Хрінницькому водосховищі

Такого висновку дійшли члени трьох тимчасових комісій, які у вихідні контролювали найулюбленіші місця відпочинку мешканців області. А це — Хрінницьке водосховище у Демидівському та озеро Біле у Володимирецькому районах **(на знімку)**, а також Басівкутська водойма у Рівному.

Рейдові бригади перевірили п'ятдесят сім плавзасобів, які курсували водним плесом у Хрінниках. Комісія призупинила використання двох гідроциклів та вісімнадцяти маломірних суден, які експлуатували з порушенням правил техніки безпеки. П'ятнадцять осіб притягнули до адміністративної відповідальності.

Спокійнішими виявилися вихідні у мальовничій місцині Полісся — на Білому озері, зазначають учасники комісії, які контролювали тут природоохоронну зону. Якщо раніше незаконне курсування скутерів і моторних плавзасобів часто порушувало спокій і безпеку тамтешніх відпочивальників, і, звичайно ж, не сприяло екології, то цими вихідними їх значно поменшало. Проте шестеро порушників таки виявлено — на двох складено протоколи, ще четверо отримали попередження.

Водночас члени тимчасової комісії, які чергували на озері Басів Кут, підтвердили, що всі служби в улюбленій зоні відпочинку рівнян функціонують злагоджено. Спокій хіба що порушував чоловік на гідроскутері, який із швидкістю більше ста кілометрів за годину катається озером і не зважає на зауваження решти відпочивальників. Наразі встановлюють власника гідроскутера.

Утім, є надія, що в ці вихідні на водоймах і біля них буде більше порядку. Адже наймасовіші місця відпочинку рейдові бригади взяли під свій контроль до кінця місяця. До речі, такі рейдові бригади створені згідно з розпорядженням голови Рівненської ОДА Василя Берташа задля безпеки на водоймах області. Адже цьогоріч, як ніколи, фіксується чимало випадків загибелі людей на воді. В умовах неймовірної спеки ці рейдові бригади стежитимуть ще й за тим, щоб не допустити пожеж біля улюблених місць відпочинку, які часто межують з полями та лісними масивами, а також випадків браконьєрства і забруднення водойм, оскільки деякі відпочивальники люблять помити тут свій транспорт.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото автора.

З окраси міста річечка поволі перетворюється на стічну канаву, від якої літньої пори недобре пахне

СК «Країна»

повідомляє, що у зв'язку із втратою бланків спеціальних знаків встановленого зразка та бланків полісів ОСЦПВВНТЗ вважати недійсними:

1. Спеціальні знаки:
1.1. СЕРІЇ СШ з номерами: 736222-736229; 736235-736240.
1.2. СЕРІЇ СЮ з номером: 299116.
1.3. СЕРІЇ СЦ з номером: 042496. 1.4. СЕРІЇ СМ з номером: 986576.
2. Поліси ОСЦПВВНТЗ:
2.1. СЕРІЇ ВС з номерами: 5199000, 8726297, 8728125-8728130, 8728112-8728119, 2866845.
2.2. СЕРІЇ ВЕ з номерами: 5192637, 2681655, 2666084, 2666902-2666903, 4125443-4125559.

Постановою господарського суду Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, буд. 29) від 27.07.2010 р. по справі № 7/258-10-2917 Приватну виробничо-комерційну фірму «ТЕМП» (67700, Одеська обл., м. Білгород-Дністровський, вул. Кишинівська, буд. 112, п/р 26002074339 в ОФ АБ «Експрес- Банк», МФО 328801, код ЄДРПОУ 22487913) визнано банкрутом відповідно до ст.51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначено Колесніченко Євгенія Васильовича (адреса: 67700, Одеська обл., м. Білгород-Дністровський, вул. Кишинівська, буд. 112). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Хмельницької області від 23 червня 2010 року СТОВ «Незалежність» с. Жванець, Кам'янець-Подільського району, ідентифікаційний код 03785504 визнано банкрутом, справа № 4/224-Б. Ліквідатором призначено Головату М. Д. (ліцензія від 28 грудня 2010 року № 499107), м. Кам'янець-Подільський вул. К. Коріатовичів, 4/49.

АТ "Фінвест"

повідомляє про проведення чергових **загальних зборів акціонерів**, які відбудуться 7 жовтня 2010 р. о 10.00 за адресою: 61070, м. Харків, вул. Ак. Проскури, 1.

Порядок денний.

1. Затвердження порядку денного та регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Вибори робочих органів загальних зборів акціонерів.
3. Розгляд фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за попередній період.
4. Вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю товариства, віднесених до виключної компетенції загальних зборів.
5. Визначення основних напрямків діяльності товариства на наступний період.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під'їзд, м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 19.07.2010 р. по справі № Б-39/201-09 ФОП Угриновську Галину Андріївну (код 2170706840, адреса: 62441, МЖК "Інтернаціоналіст", 39, кв.63, с. Циркуни, Харківський р-н, Харківська обл.) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Плотнікову Олену Володимирівну (ліц. Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 521529 від 09.07.2010 р., код 2941022668; м. Харків, вул. Едеймана Роберта, 15, кв. 67).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 60 днів від опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.07.2010 року по справі № 50/752-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Онікс-груп» (03069, м. Київ, вул. Кіровоградська, 12, буд. 38/58, п/р 2600100393681 в КВ № 38 ВАТ «Універсал банк», МФО 322001, код ЄДРПОУ 35370606) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Олефіренко Олександра Івановича, адреса: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-а, кв. 58 (ліцензія АВ № 397265 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 17.09.2008 р.).

Постановою Господарського суду Волинської області від 06.07.10 р. в справі №4/51-Б, визнано банкрутом Горохівську районну друкарню (вул. Сокальська, 6, м. Горохів, Волинська обл., 45700, код ЄДРПОУ 02465861) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором Горохівської районної ради призначено арбітражного керуючого Корольчука Юрія Миколайовича (ліцензія Державного Департаменту з питань банкрутства від 17.03.2010 року серії АВ № 470311), вул. Полянка, 24, м. Горохів, Волинська обл., 45700, тел. (03379) 21684. Кредитори в місячний . строк з дня опублікування оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Ухвалою по справі № 2/50/10 від 27 липня 2010 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Новомет» (54018, м. Миколаїв, вул. Молодвардійська, 32-А, кв. № 31, ЄДРПОУ 35639205, п/р 2600601025616, МФО 326762, у Миколаївській філії ВАТ «Кредобанк».

Ліквідатором призначено Черепенко Вікторію Григорівну, (ліцензія серія АБ № 176091 від 07.07.2005 р., 54017, м. . Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. (0512) 47-34-64).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) постановою від 13.07.10 р. по справі № 22/26б визнав банкрутом ТОВ «Будівельна компанія «Єлисей» (юридична адреса: 91005, м. Луганськ, вул. Градусова, 14; поточний рахунок 26003001826980 у філії АБ «Фінанси та кредит», МФО 304717, ідент. код 32864630) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Рачок Роман Володимирович (ліцензія серії АВ № 081092 від 03.07.06 р., адреса для кореспонденції: 91033, м. Луганськ, вул. Оборона, 24).

Відповідно до п. 2 ст. 2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» від 18.03.2004 р. № 1625-IV із змінами і доповненнями, Донецький апеляційний господарський суд повідомляє про підготування матеріалів для обрання на посаду судді безстроково **Темкіжева Ігоря Хажмурідовича**, який Постановою Верховної Ради України «Про призначення заступників голів та арбітрів арбітражних судів України» від 07.07.1992 р. № 2559-XII призначений арбітром арбітражного (господарського) суду Донецької області.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 20 липня 2010 р. в провадженні справ:

1. № 5/103/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Нафтова компанія «НАФТА-МИКОЛАЇВ» (код 34462622, Миколаївська обл., с. Горохівка, вул. Залізнична, 5);
2. № 5/102/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «КОМПАС-ЮГ» (код 35939059, м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 18);
3. № 5/105/10 про банкрутство Приватного підприємства «ПІВДЕНЬ ГЕРМЕСБУД» (код 33368037, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 45)

визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор — Безабчук Алла Володимирівна (ліцензія серія АВ № 499215 від 17.02.2010 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 20.07.2010 р. по справі № 50/365-б ТОВ «Торгівельна компанія «Вікос», адреса: 01133, м. Київ, вул. Л. Українки, буд. 15, код ЄДРПОУ 35533374, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ТОВ «Торгівельна компанія «Вікос» призначено ініціюючого кредитора ФО-СПД Калмикова Олексія Вікторовича. Заявки від кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення. Поштова адреса для заявок кредиторів: 01004, м. Київ, вул. Горького, 26/26.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 20 липня 2010 р. в провадженні справи № 5/104/10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «АСТАРТА ГРУПП» (код 34234443, м. Миколаїв, вул. Пушкінська, 31) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор — Михайличенко Яна Геннадіївна (ліцензія серія АВ № 470243 від 11.03.2010 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) Постановою від 14.07.2010 р. по справі № Б-39/55-10 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Полякову Вікторію Валентинівну (61123, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 89, кв. 315, код 2503619589) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61195, Україна, м. Харків, вул. Ужвій Наталії, буд. 96, кв. 68; ліцензія АВ № 456379 від 24.02.2009).

Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів від публікації цього оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 14.07.2010 р. по справі № Б-39/56-10 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Пшеничко Тетяну Володимирівну (62340, Харківська обл., Дергачівський р-н, с. Черкаська Лозова, вул. Колективіста, 22, код 2648200986) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Фоміна Гранта Валерійовича (61195, Україна, м. Харків, вул. Ужвій Наталії, буд. 96, кв. 68; ліцензія АВ №456379 від 24.02.2009).

Заяви кредиторів приймаються протягом 60 днів від публікації цього оголошення.

Засновником Товариства з обмеженою відповідальністю «Деметра»

20 липня 2010 року прийнято рішення про ліквідацію (припинення) ТОВ «Деметра» та призначено ліквідаційну комісію Товариства з обмеженою відповідальністю «Деметра», код 32858433, с. Новофедорівка, Березанський район, Миколаївська область, вул. Леніна, 42.

Головою ліквідаційної комісії призначено Горбунова Василя Миколайовича, ідентифікаційний № 2411021357, поштова адреса: 57437, с. Новофедорівка, Березанський район, Миколаївська область, вул. Леніна, 42.

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в двомісячний строк з дня публікації оголошення про припинення ТОВ «Деметра».

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б) від 20.07.2010 р. по справі № 44/379-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Ля Фам Моделс» (м. Київ, пров. Новопечерський, 19/3, код ЄДРПОУ 32308273; р/р 260043012436 в АБ «Старокиївський банк»; МФО 321477) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором товариства призначено Баскакова Олександра Віталійовича (Ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 307510 від 01.06.2007 р.), місцезнаходження: Київська обл., Баришівський район, с. Коржі, вул. Гайова, 18.

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують подати до Господарського суду м. Києва. Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати ліквідатору товариства.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 02.06.10 порушено провадження у справі № Б34/230-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Демлін», ЄДРПОУ 30608776, поштова адреса: м. Дніпропетровськ, пр. ім. Газети «Правда», буд. 108; р/р 260563018036 в Операційному управлінні НБУ, м. Київ, МФО 300001; р/р 26000301149485, р/р 26055301149485 в Ц-МІС, філії ПАТ «Промінвестбанк», м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області, МФО 305493; р/р 26003001044962, р/р 26058001044962 в ПАТ «ХК Банк», МФО 307123; р/р 26006050000654, р/р 26054050000377 в ПАТ КБ «ПриватБанк», МФО 305299; р/р 26007300011053 в Криворізькій філії ПАТ «Банк Форум», м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області, МФО 307060.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Своробу Романа Сергійовича (ліцензія серія АВ № 470303, адреса: 49034, м. Дніпрпетровськ-34, а\с 2140). Письмові заяви з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49027 м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 11.06.10 порушено провадження у справі № Б24/173-10 про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності — фізичної особи Ісаєва Сергія Леонідовича (ідентифікаційний номер 2721200576, поштова адреса: 49115, м. Дніпропетровськ, вул. Дитинства, буд. 99).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Своробу Романа Сергійовича (ліцензія серія АВ № 470303, адреса: 49034, м. Дніпропетровськ-34, а/с 2140). Письмові заяви з грошовими вимогами до боржника приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14) порушено справу про банкрутство:

Приватного підприємства «Глобо», справа № 11/Б-1234, адреса: Тернопільська обл., Збаразький район, смт. Вишнівець, провулок Кременецький, 4, ідентифікаційний код 23588970, р/р 2600501300044 в Тернопільській філії ТОВ «Укрпромбанк», МФО 338738.

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Суслова Романа Володимировича (46000, м. Тернопіль, вул. Медова, 3/152, ліцензія Міністерства економіки України серія АВ № 158403 від 18.12.2006 р.).

Майнові вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 22.07.2010 р. у справі № 7/274-10-2977 визнано банкрутом ТОВ «Мегатрон-ЛТД» (65000, м. Одеса, вул. Ак. Корольова, 98, кв. 3, код ЄДРПОУ — 36850286) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Шендрік Т. М. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 19.07.2010 р. по справі № 4/54-Б визнав банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Хлібороб» (45092, Волинська обл., Ковельський р-н, с. Новий Мосир, код ЄДРПОУ: 03736997). Ліквідатором призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія Мінекономіки України АВ № 397177 від 17.06.2008 р.), Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) від 22.07.2010 р. у справі № 7/252-10-2863 визнано банкрутом ТОВ «Білдхаус» (65000, м. Одеса, вул. Успенська, 73, кв. 20, код ЄДРПОУ 36674104) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Клименка П. В. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури по справах:

№ Б22/099-10 від 03.06.2010 р. ФОП Беренда Н. Є. (07853, Київська область, Бородянський район, смт. Немішаєве, вул. Заводська, 46, кв. 37, код: 2005505786);

№ Б3/126-10 від 14.07.2010 р. ТОВ «Інтерскол — Україна» (07400, м. Бровари, Київська область, вул. Київська, 186, код: 33927387).

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 29.

Господарським судом Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) порушено справу № Б-27/189-10 про банкрутство фізичної особи-підприємця Дем'янової Вікторії Петрівни (м. Харків, вул. Гв. Широнінців, 54, кв. 35, ІПН 2659917800; зареєстрованої комітетом Харківської міськради 06.05.2005 р. за № 24800000000016907, р/р 26002811670070 в "Укрсоцбанк").

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ягнича Володимира Миколайовича (ліц. № 470408 від 29.04.2010 р., 61103, м. Харків, вул. Дерев'янка, 20-А, кв. 27). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під'їзд, м-н Свободи, м. Харків, 61022) від 26 липня 2010 р. по справі Б-39/21-10 ФОП Акрітідіса Стеліоса Одіссейовича (код 3026518913, адреса: м. Харків, вул. Армійська, буд. 44/43) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Родзинського Анатолія Анатолійовича (ліц. серії АВ № 347316 від 27.11.2007 р., код 2773309276, адреса: Харківська обл., Харківський р-н, с. Вільхівка, вул. 50 років СРСР, буд. 2-А).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 календарних днів від опублікування оголошення.

Повідомлення

Відповідно до п.2 ст.2 Закону України «Про порядок, обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» № 1625-IV від 18.03.2004 року Донецький апеляційний адміністративний суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання **Жаботинської Світлани Володимирівни** безстроково суддею Донецького апеляційного адміністративного суду.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка, 18/1) від 21.12.2009 року порушено провадження у справі № 6/227-09 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Центролит» (юридична адреса: 40020, м. Суми, вул. Брянська, буд. 1; код ЄДРПОУ 00217875, р/р 26009301935у ВАТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 300465).

Розпорядником майна призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 158303 від 19.10.2006 року; адреса: 40000, м. Суми, вул. Покровська, 1-б, тел./факс (0542) 600787. Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

КУРІНЬ

№ 146 (4896) СУБОТА, 7 СЕРПНЯ 2010

У вихідні на більшій частині території сухо й дуже спекотно. Лише в західних областях короткочасні дощі, грози, град, шквали до 15—20 м/с. Температура вночі 19—24, удень 35—39, у східних, Запорізькій, Херсонській, Миколаївській, Дніпропетровській, Полтавській, Сумській областях 40—42 вище нуля. У західних регіонах помітно прохолодніше — вночі 14—19, удень 29—34. Вітер переважно південно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 СЕРПНЯ

1245. Данило Галицький здобув перемогу над угорсько-польськими військами на р. Сян. **1786.** Підкорення найвищої вершини Європи гори Монблан. Ця дата нині вважається днем народження альпінізму. **1870.** Російський поет Федір Тютчев написав вірш «Я встретил вас...». Покладений на музику багатьма композиторами. Найвідоміша мелодія — Івана Козловського (в його ж виконанні). **1880.** Народився письменник і державний діяч Володимир Винниченко. **1940.** В УРСР утворено дві нові області: Чернівецьку та Акерманську. **2005.** Загинув російський артист-гуморист і політик Михайло Євдокимов.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Голодупенко, або Ера милосердя

Коли розпочався цей ранок, Сашко мав іще прізвисько Снікерс, яке йому приліпили в колонії, де він відбував покарання за крадіжку снікерсів з продуктового кіоску.

До тітки Галі в приватний магазин він завітав цілеспрямовано й гарно підготовленим: щоб поцупити досхочу чипсів, він прилатав до підкладки широченної куртки величезні кишені, а на випадок втечі вдягся у легкі спортивні штани й кросівки.

До магазину заскочив лише тоді, коли там залишилося тільки двоє нетутешніх покупців, в той час як тітка Галина подалася до підсобки. Сашко впевнено зайшов за прилавок і без метушні заходився завантажувати свої суперкишені пачками золотавих смачнючих чипсів, сподіваючись, що дві дебелі й малорухливі тітки просто не встигнуть второпати, що відбувається. Майже так воно й сталося, за винятком того, що матрони таки втoропали...

— А бодай тобі руки поодсихали! — раптом заволала одна й грізно перекрила могутнім тілом шлях до відступу. Єдине спасіння полягало в карколомному акробатичному стрибку через прилавок і Сашко рибкою подолав рятівний бар'єр. Але якимось дивом дві такі зовні незграбні жінки вмить вчепилися за його штани та так міцно, що Снікерс вислизнув з отих лещат, залишивши на прилавку штани, труси й кросівки.

Шокуюча картина навіки вкарбувалася в пам'ять тих громадян славного містечка Роздобудька, яким поталанило бачити незбагненний крос голого атлета, за яким центральною вулицею імені Леніна з відчайдушним лементом мчали дві дебелі розчервонілі тітки, та ще й нетутешні.

Сашка упіймали, на його біду десь поблизу саме похмілявся дільничний міліціонер. І коли згодом у магазині тітки Галини страж порядку розглажував зім'ятий аркуш паперу, складаючи протокол, нещасний Снікерс, прикриваючи долонями срамні місця, безперервно скиглив, обливаючись гіркими сльозами:

— Віддайте труси, люди добрі, я більше ніколи в житті не буду!..

Тітка Галина, майже зомліла, мішком сиділа на стільці, а її зуби цокотіли об склянку з водою, яку марно намагалися влити їй до рота.

Поволі усвідомлення всього комізму ситуації припинило оте дриготіння, натомість Галина почала тихо схлипувати, а потім, врешті, вже відверто розреготалася.

— Відпускай, Грицю, цього Голодупенка, не писатиму я на нього заяву! — заволала вона до дільничого. — Матінка його, стерво немилосердне, все своє життя пропилапрогуляла, нехай хоч ми з тобою пожаліємо пацана, може його Господь нарешті наставить таки на шлях праведний?..

Відтоді Сашко став Голодупенком і тепер його так зовуть усі: від касирки на автобусній станції до дівчат на дискотеці. І, уявіть собі, мрії про снікерси, чипси та орбіти полишили свідомість колишнього Снікерса, немов життя його увійшло в нову Еру — еру милосердя!

Юрій БОЛЬШАК.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Із скарги

Скільки боровся за ідею, а хоч би копійку заплатили!

Попередження

Не допоможуть пам'ятники Сталіну, допоможе Сталін!..

Головне питання демократії

За яку суму?..

Нова приказка

Нема такого Анания, з якого олігархи не можуть зліпити Арсенія!

Боротьба кланів

Опозиція не дрімає — вона підраховує збитки від втрати контролю над фінансовими потоками.

На килим!

Якщо крадіїв-мільйонерів не викликають до прокуратури, крадії-мільйонери викликають до себе на килим прокурора.

Олександр ПЕРЛЮК.

Анекдот у дорогу

Екскурсовод знайомить гостей з визначними місцями Криму.

— Зараз ми проїжджаємо мимо знаменитого винoробного господарства «Массандра».

— Та навіщо ж мимо?! — переполошились туристи.

ДОШКА ПОШАНИ

Кого погладити?

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про ціни та домовленості з МВФ):

— Ми не хочемо Україну зробити банкротом. Ось і вся відповідь. Ми одержали її в страшному стані, ми поступово наводимо лад і наведемо його. Але наводити лад, погладжуючи і роздаючи цукерки, неможливо.

Від чергового:

— Ні, цукерки звісно що неможливо. Тому «РосУкрЕнерго» — гроші, а народові — обгортки від цукерок.

Телекартинка: ходаки біля парадного під'їзду

Валід Арфуш, перший заступник президента національної телекомпанії України:

— Перший національний має підтримувати владу. Тоді люди нехай самі судять, чи справді все так, як кажуть на каналі. Наприклад, ми розказуватимемо, що ремонтуються під'їзди, а вони насправді не ремонтуються, тоді люди йдуть і жаліються!..

Від чергового:

— Ага, зрозуміло: люди просто йдуть до вашого парадного під'їзду і там жаліються...

Парламентська чистка

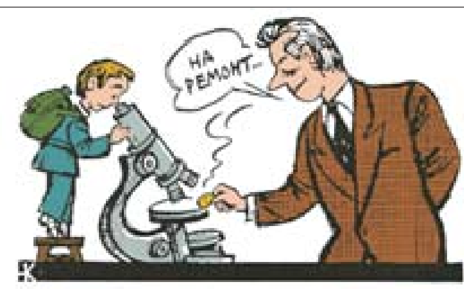
Юрій Луценко, лідер «Народної Самооборони» (про те, як за гроші влади купують народних депутатів-опозиціонерів):

— За їхні гроші «Самооборона» остаточно очистилася...

Від чергового:

— Так, іще одна така чистка і, крім вас, більше не буде кому вже пропонувати гроші.

Стратегічний об'єкт

Василь Джарти, голова Ради міністрів Криму (пояснив виділення більш як 10 мільйонів гривень на ремонт будинку кримського уряду його нібито незадовільним станом):

— Якщо ми говоримо сьогодні про стратегію, якщо ми говоримо сьогодні про людей, які повинні професійно працювати, то в тих умовах вони працювати не можуть.

Від чергового:

— В тих умовах працювати не можуть?! Тоді нехай ідуть і живуть у наших умовах...

Мовчи, нещасна

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів:

— За кордоном владі також непереливки через дії опозиції, котра діє жорстко, критикує владу, але, на відміну від української опозиції, закордонна опозиція ніколи не грає проти власного народу, не працює на розвал країни або держави... Вони програли вибори й мінімум на 5 років повинні взагалі замовкнути.

Від чергового:

— Ти бач, а ми, дурні, перед цим усі 5 років тільки вас і слухали про розвал країни.

До питання про ліс

Леонід Грач, лідер кримських комуністів:

— Чим далі в ліс, тим більше дров. Чим більше ми забруднимося з нинішньою владою, тим гірше нам буде в майбутньому. Тому я відкрито ставлю питання про вихід з коаліції.

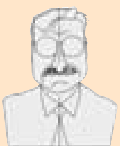
Від чергового:

— Та питання, звичайно, можете поставити, тільки виходити вам доведеться знов-таки через ліс. А чим ближче майбутнє, тим далі комуністи.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 17553

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

